

Research Paper

Identifying the Ranking Indicators and Evaluating the Cultural and Social Performance of Public Universities in Iran

Ali Adibinia¹, Mohammad Mahdi Zolfagharzadeh^{2*}, Esmail Shamsabadi³

1. Master of Public Administration, Faculty of Public Administration and Organizational Sciences, College of Management, University of Tehran, Tehran, Iran.

email: ali.adibinia@ut.ac.ir

2. Associate Professor, Faculty of Public Administration and Organizational Sciences, College of Management, University of Tehran, Tehran, Iran. (*Corresponding Author).

email: zolfaghar@ut.ac.ir

3. Master of Public Administration, Faculty of Public Administration and Organizational Sciences, College of Management, University of Tehran, Tehran, Iran.

email: esmaeil.shamsaba@ut.ac.ir

DOI: 10.22034/jipas.2025.455330.1709

Received: 05/04/2025

Accepted: 02/07/2025

Abstract

Purpose: The growth and development of students within the university environment require the simultaneous provision of a cultural–educational setting alongside a scientific–research environment so that the various dimensions of students’ and faculty members’ personalities may develop in a balanced, purposeful manner and exert a meaningful impact on society. This necessity has made systematic attention to cultural and social issues in universities one of the priorities of higher education policymaking. Nevertheless, to date, no comprehensive and indigenous framework has been designed to evaluate the cultural and social performance of universities in Iran, and this domain has not held a proportionate position in the country’s university ranking systems. Accordingly, the present study aims to identify and elaborate the indicators for evaluating the cultural and social performance of Iranian universities in order to incorporate this essential dimension into the national university ranking system.

Methodology: This study was conducted using a mixed-methods approach (qualitative–quantitative). In the qualitative phase, through document analysis and thematic analysis, upstream policy documents, regulations, and related texts were examined and analyzed, and semi-structured interviews were conducted until theoretical saturation was achieved. In the quantitative phase, the Delphi method was employed to validate, refine, and weight the indicators, using questionnaires and Kendall’s coefficient of concordance test. The panel of experts consisted of specialists in the cultural and social domain from the Ministry of Science, as well as scholars from selected universities across the country, who, through multiple rounds of consultation and specialized sessions, reviewed and reached consensus on the extracted dimensions and indicators.

Findings: The findings of the study led to the identification of 133 indicators organized into 45 components and 8 principal dimensions of cultural and social performance, thereby providing a comprehensive and structured framework for assessing this domain within the country’s universities. The main dimensions identified in the present study include: the system of cultural

and social management and planning; cultural and social infrastructure, facilities, and equipment; cultural and social programs and events; university-based groups and associations; activities and special programs for faculty members and staff; content production, media, and cyberspace; cultural and social interactions and communications; and cultural and social approaches and orientations.

Conclusion: The findings of this study can serve as a scientific and policy-oriented foundation for the design and implementation of a university ranking system with an emphasis on the cultural and social dimension, thereby addressing the existing gap in the evaluation of this domain. The proposed framework also enables the allocation of cultural budgets based on actual performance and measurable indicators, while avoiding subjective or non-systematic approaches. Furthermore, applying this model can contribute to redefining priorities, enhancing accountability, strengthening data-driven planning, and purposefully guiding universities' cultural and social activities in alignment with transformational policy documents and societal needs. Ultimately, it can lead to the sustainable enhancement of the quality of university life, cultural identity, and the social impact of universities.

Keywords: Performance Evaluation, Cultural Indicators, Social Indicators, Ranking, Universities and Higher Education Institutions in Iran.

Citation: Adibinia, A., Zolfagharzadeh, M. M., & Shamsabadi, E. (2026) Identifying the ranking indicators and evaluating the cultural and social performance of public universities in Iran. *Journal of Iranian Public Administration Studies*, 9(1), 131-161.

مقاله پژوهشی

شناسایی شاخص‌های رتبه‌بندی و ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های دولتی در ایران

علی ادیبی‌نیا^۱، محمدمهدی ذوالفقارزاده^۲، اسماعیل شمس‌آبادی^۳

۱. کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت دولتی و علوم سازمانی، دانشکدگان مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

email: ali.adibinia@ut.ac.ir

۲. دانشیار گروه خط‌مشی و اداره امور عمومی، دانشکده مدیریت دولتی و علوم سازمانی، دانشکدگان مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران (*نویسنده مسئول).

email: zolfaghar@ut.ac.ir

۳. کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشکده مدیریت دولتی و علوم سازمانی، دانشکدگان مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

email: esmaeil.shamsaba@ut.ac.ir

DOI: 10.22034/jipas.2025.455330.1709

چکیده

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۱/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۴/۱۱

هدف: رشد و تعالی دانشجویان در فضای دانشگاه مستلزم فراهم آوردن هم‌زمان محیطی فرهنگی-تربیتی در کنار محیطی علمی-پژوهشی است تا ابعاد گوناگون شخصیتی دانشجویان و استادان به شکلی متوازن، هدف‌مند و اثرگذار بر جامعه توسعه یابد. این ضرورت، توجه نظام‌مند به مسائل فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها را به یکی از اولویت‌های سیاست‌گذاری آموزش عالی تبدیل کرده است. با وجود این، تاکنون چارچوبی جامع و بومی برای ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های ایران طراحی نشده و این حوزه سهمی متناسب در نظام‌های رتبه‌بندی دانشگاهی کشور نداشته است. بر این اساس، هدف پژوهش حاضر شناسایی و تبیین شاخص‌های ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های ایران به منظور لحاظ کردن این بعد اساسی در نظام رتبه‌بندی دانشگاه‌های کشور است.

روش‌شناسی: این پژوهش با رویکرد آمیخته (کیفی-کمی) انجام شده است. در بخش کیفی، با بهره‌گیری از مطالعه اسنادی و روش تحلیل مضمون، اسناد بالادستی، آیین‌نامه‌ها و متون مرتبط بررسی و تحلیل شدند و مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. در بخش کمی، به منظور اعتبارسنجی، پالایش و وزن‌دهی شاخص‌ها از روش دلفی با استفاده از پرسشنامه و آزمون ضریب هم‌آهنگی کندال بهره گرفته شد. جامعه خبرگان شامل متخصصان حوزه فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم و صاحب‌نظرانی از دانشگاه‌های منتخب سراسر کشور بود که طی چندین مرحله نظرخواهی و برگزاری جلسات تخصصی، ابعاد و شاخص‌های استخراج‌شده را مورد بررسی و اجماع قرار دادند.

یافته‌های پژوهش: یافته‌های پژوهش منجر به شناسایی ۱۳۳ شاخص در قالب ۴۵ مؤلفه و ۸ بُعد اصلی عملکرد فرهنگی و اجتماعی شد که چارچوبی جامع و ساختاریافته برای سنجش این حوزه در دانشگاه‌های کشور فراهم می‌آورد. ابعاد اصلی پژوهش حاضر شامل: نظام مدیریت و برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی، زیرساخت‌ها، امکانات و تجهیزات فرهنگی و اجتماعی، برنامه‌ها و رویدادهای فرهنگی و اجتماعی، گروه‌های دانشگاهی در دانشگاه‌ها، فعالیت‌ها و برنامه‌های ویژه اساتید و کارکنان، تولیدات محتوایی، رسانه‌ای و فضای مجازی، تعاملات و ارتباطات فرهنگی و اجتماعی و رویکردها و جهت‌گیری‌های فرهنگی و اجتماعی است.

واژگان کلیدی:

ارزیابی عملکرد، شاخص‌های فرهنگی، شاخص‌های اجتماعی، رتبه‌بندی، دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ایران.

نتیجه‌گیری: نتایج این پژوهش می‌تواند به‌عنوان مبنایی علمی و سیاستی برای طراحی و استقرار نظام رتبه‌بندی دانشگاه‌ها با تأکید بر بعد فرهنگی و اجتماعی مورد استفاده قرار گیرد و خلأ موجود در ارزیابی این حوزه را جبران کند. همچنین چارچوب ارائه‌شده این امکان را فراهم می‌کند که تخصیص بودجه‌های فرهنگی براساس عملکرد واقعی و شاخص‌های قابل سنجش انجام گیرد و از رویکردهای سلیقه‌ای یا غیرنظام‌مند پرهیز شود. افزون بر این، بهره‌گیری از این الگو می‌تواند به بازتعریف اولویت‌ها، ارتقای پاسخگویی، تقویت برنامه‌ریزی مبتنی بر داده و جهت‌دهی هدف‌مند فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها در راستای اسناد تحولی و نیازهای جامعه بینجامد و در نهایت، کیفیت زیست دانشگاهی، هویت فرهنگی و میزان اثرگذاری اجتماعی دانشگاه‌ها را به‌صورت پایدار ارتقا دهد.

استناد: ادیبی‌نیا، علی؛ ذوالفقارزاده، محمدمهدی؛ و شمس‌آبادی، اسماعیل (۱۴۰۴). شناسایی شاخص‌های رتبه‌بندی و ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های دولتی در ایران. *مطالعات مدیریت دولتی/ایران*، ۹(۱)، ۱۳۱-۱۶۱.

مقدمه

اهمیت دانشگاه در مجموعه فرهنگی کشور و نظام جمهوری اسلامی ایران، ضرورت یک برنامه‌ریزی منسجم، پایدار و فراگیر را برای اصلاح فضای فرهنگی آن و بالتبع فضای فرهنگی جامعه آشکار می‌کند. در همین راستا و جهت ساماندهی نظام فرهنگی و اجتماعی، راهبری و نظارت بر حسن اجرای امور فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها، معاونت فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها ایجاد شد و طبق «آیین‌نامه جامع مدیریت دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی، پژوهش و فناوری»، مصوب در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۱۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی، وظایفی بر عهده آن قرار داده شده است. (نیستانی و رامشگر، ۱۳۹۲). همچنین بر مبنای «سند دانشگاه اسلامی»، مصوب در تاریخ ۱۳۹۲/۴/۲۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی، نظام برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی یکی از ارکان مهم دانشگاه اسلامی تلقی شده است که مجری آن، معاونت فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه است (فردرو و رضایی، ۱۳۸۷).

در همین راستا و علی‌رغم اهمیت ذاتی و اختصاصی فرهنگ در دانشگاه‌ها و آموزش عالی کشور، متأسفانه فرهنگ از جریان اصلی آموزش عالی دانشگاه‌های ایران خارج شده و به‌عنوان یک موضوع دسته‌چندم به حاشیه رفته است؛ به‌نحوی که در رتبه‌بندی دانشگاه‌های کشور حوزه فرهنگی و اجتماعی جایگاه بایدوشایدی نداشته است. این در حالی است که در فصل پنجم سند دانشگاه اسلامی (۱۳۹۲)، به نظام فرهنگی و تربیتی دانشگاه اشاره شده و در راهبرد سوم این فصل بر تبیین و طراحی نظام رتبه‌بندی فرهنگی و تربیتی اسلامی دانشگاه‌ها به‌منظور ایجاد فضای رقابتی تأکید شده است. همچنین ذیل راهبرد فوق سه اقدام نیز بیان شده است:

۱. طراحی، تدوین و بهینه‌سازی مؤلفه‌ها، شاخص‌ها، ساختار و کارکرد نظام رتبه‌بندی فرهنگی و تربیتی با نگرش اسلامی؛
۲. تدوین آیین‌نامه رتبه‌بندی فرهنگی و تربیتی دانشگاه‌ها و بازتعریف تخصیص بودجه و ظرفیت‌های دانشگاه‌ها براساس آن؛
۳. ایجاد نهاد رتبه‌بندی و نظارت و ارزیابی دانشگاه‌ها در سطح ملی به صورت فرادستگاهی در جهت افزایش فضای رقابتی میان دانشگاه‌ها.

باید توجه داشت که ارزیابی فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها ملاحظات خاص خود را دارد، چراکه معمولاً هرگاه سخن از فرهنگ در دانشگاه و دانشگاهیان کشور مطرح می‌شود، فرهنگ به‌صورت ضمنی یا در تقابل با علم قرار می‌گیرد و بی‌رحمانه به حاشیه می‌رود و یا در سایه علم مقوله‌ای فرعی و فوق برنامه به حساب می‌آید. در همین راستا پارسانیا (۱۳۸۷)، با نگاهی انتقادی بیان می‌کند که در نگاه اثبات‌گرایی^۱ علم همواره در تعامل با فرهنگ قرار می‌گیرد و در این تعامل گاه اجازه ورود به حوزه فرهنگ را پیدا نکرده و از آن دفع می‌شود و گاه بخشی از آن و یا همه آن به درون فرهنگ وارد شده و با حضور خود تغییراتی را در دیگر عناصر فرهنگی به وجود می‌آورد و لکن تأثیرات فرهنگ بر علم و تأثیر علم بر بخش‌هایی از فرهنگ که غیر از علم است همواره بیرونی است؛ به این معنا که علم، هویت و شکل خود را همواره حفظ می‌کند و معارف غیر علمی درونی فرهنگ نیز هرگز هویتی علمی پیدا نمی‌کنند. این در حالی است که دو مقوله فرهنگ و علم نه تنها در مقابل هم نیستند بلکه مکمل و به‌صورت روح و جسم یک حقیقت به‌عنوان عوامل حیاتی در دانشگاه به حساب می‌آیند.

در همین راستا تقابل نابرابر علم و فرهنگ را می‌توان در شاخص‌های رتبه‌بندی دانشگاه‌های کشور نیز مشاهده کرد؛ به‌نحوی که حوزه فرهنگی و اجتماعی جایگاه چندانی در ارزیابی عملکرد دانشگاه‌ها ندارد. در آخرین گزارش پایگاه رتبه‌بندی دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی در ایران (۱۴۰۱)، رتبه‌بندی و ارزیابی ۱۱۵ دانشگاه دولتی و ۱۷ دانشگاه غیردولتی کشور توسط مؤسسه استنادی و پایش علم و فناوری جهان اسلام^۲ انجام گرفته است و در آن به هیچ یک از شاخص‌های مورد ارزیابی به حوزه فرهنگی و اجتماعی به‌طور مستقیم توجه نشده است. علت این موضوع علاوه بر سیاست‌های مدیریتی و تنوع سلايق دوره‌های مدیریتی حاکم بر نظام آموزش عالی، به عوامل دیگری همچون، چندبعدی بودن ماهیت حوزه فرهنگی و اجتماعی در کنار پیچیده بودن ارزیابی این حوزه و به کسوت شاخص درآوردن آن نیز باز می‌گردد. در واقع، یکی دیگر از عوامل کم‌توجهی به ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌های

^۱ Positivism

^۲ <https://www.isc.ac/fa>

کشور، دشوار بودن شناسایی شاخص‌ها به لحاظ ابعاد متنوع و متکثر این حوزه در آموزش عالی، درکنار ماهیت کیفی آن است که بر پیچیدگی این مهم می‌افزاید. مؤلفه‌های کیفی، ارزیابی پیچیده‌تری نیاز دارند که بایستی در شناسایی، به آن توجه ویژه‌ای داشت. ذوالفقارزاده و همکاران (۱۳۹۰) با بیان سه مقوله فرهنگ‌ساز بودن نهاد دانشگاه، تنوع مقولات فرهنگی در دانشگاه و مبنای روش‌شناختی، معرفت‌شناختی و فلسفی فرهنگ، به پیچیدگی فرهنگ در دانشگاه‌ها اشاره می‌کنند. اما این پیچیدگی نباید باعث توقف شود و از سوی دیگر هم نباید به دام تقلیل‌گرایی، قالب‌نگری و ساده‌انگاری در این حوزه خطیر افتاد. بر این اساس، پژوهش حاضر برای رفع این خلأ و نیاز در عرصه آموزش عالی، با استفاده از روش تحلیل مضمون قصد دارد تا ابعاد، شاخص‌ها و مؤلفه‌های ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها را شناسایی کند. ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های کشور در چنین شرایطی که از سویی با ناکارآمدی مدیران فرهنگی و از سویی دیگر با تهاجم فرهنگی بر قشر جوان و فرهیخته دانشجوی همراه است، توجه به حوزه فرهنگی و اجتماعی به صورت بایسته و شایسته و نه به شکلی صوری امری اجتناب‌ناپذیر و ضرورتی غیرقابل انکار است. ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها می‌تواند اهرم اثربخشی برای تحقق این توجه شایسته باشد.

لذا مسئله اصلی پژوهش حاضر، شناسایی شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها به منظور ارزیابی عملکرد آن‌ها در این حوزه خطیر و لحاظ شاخص‌های مذکور در نظام رتبه‌بندی و ارتقای عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های کشور است. بر این اساس، در نوشتار حاضر پس از مرور مبانی نظری و پیشینه پژوهش از مجموع متون مرتبط با مسئله پژوهش، روش کار که از دو مسیر استقرا و قیاس به طور ترکیبی بهره برده است، توضیح داده می‌شود و سپس یافته‌های اصلی پژوهش که خود را در قالب شاخص‌های مدنظر نمایان می‌کند، تبیین می‌شود و در نهایت نیز با بحث و نتیجه‌گیری، پیشنهادهایی برای تداوم کار هم در عرصه نظر و هم در عرصه عمل ارائه می‌شود. برون‌داد پژوهش حاضر می‌تواند با تغییراتی در سازمان دانشگاه به عنوان الگوی مدیریت تغییر فرهنگ دانشگاه مورد توجه خط‌مشی‌گذاران وزارت علوم قرار گیرد. «فرهنگ» و «مدیریت تغییر سازمان» دو مؤلفه مهم یک سازمان هستند که مدیران منابع انسانی و همه کسانی که در توسعه سازمان نقش دارند باید هنگام برنامه‌ریزی و اجرای هر فعالیتی به آن توجه کنند (جاجر می‌زاده، ۱۴۰۰).

ادبیات نظری پژوهش

گستره مفهوم عملکرد

در استعاره‌های سازمانی، عملکرد به چتری شبیه‌سازی می‌شود که تمامی مفاهیم مورد نیاز یک سازمان برای دستیابی به موفقیت و فعالیت‌های مربوط به آن را تحت پوشش قرار می‌دهد. همچنین مفهوم عملکرد کلی یک سازمان دارای گستردگی و پیچیدگی‌هایی است که این مفهوم در طول زمان، توسعه و تکامل پیدا کرده است. در جدول شماره ۱ به گستره مفهوم عملکرد در سال‌های مختلف و سیر تطور و تکامل آن اشاره شده است.

جدول ۱. گستره مفهوم عملکرد (ایبلی و همکاران، ۱۴۰۰)

دهه ۱۹۵۰	دهه ۱۹۶۰	دهه ۱۹۷۰	دهه ۱۹۸۰	دهه ۱۹۹۰	۲۰۰۰ به بعد
کارایی	کارایی	کارایی	کارایی	کارایی	کارایی
اثربخشی	اثربخشی	اثربخشی	اثربخشی	اثربخشی	اثربخشی
بهره‌وری	بهره‌وری	بهره‌وری	بهره‌وری	بهره‌وری	بهره‌وری
			انعطاف‌پذیری	انعطاف‌پذیری	انعطاف‌پذیری
			خلاقیت	خلاقیت	خلاقیت
					بهبود مستمر

در کلیه تعاریف ارزیابی به مفهوم علمی آن می‌توان سه عنصر و مؤلفه مشترک «فرایند منظم و هدف‌دار جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات»، «قضاوت ارزشی درباره میزان مطلوبیت مورد ارزیابی» و «اقدام و عمل مترتب بر نتایج ارزیابی» را مشاهده کرد (ابیلی و همکاران، ۱۴۰۰).

شاخص‌های فرهنگی

طبق پژوهش انجام‌شده توسط عبدی و کاووسی (۱۳۹۳)، شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی به‌منظور شناخت موقعیت کنونی وضعیت فرهنگی کشور، میزان مشارکت مردم در فرهنگ، ارزیابی عملکرد دستگاه‌های مختلف فرهنگی، ارزیابی میزان موفقیت یا ناکامی برنامه‌ها و الگوهای فرهنگی اجرا شده و یا در حال اجرا و نیز طراحی و تدوین چشم‌انداز مطلوب در آینده طراحی و به‌کار برده می‌شوند. علی‌رغم بسیاری از تلاش‌های صورت‌گرفته از دهه ۱۹۷۰ از سوی دولت‌ها و سازمان‌های مختلف بین‌المللی برای طراحی و تدوین شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی، نخستین شاخص‌های رسمی توسعه فرهنگی از سوی متخصصان و کارشناسان یونسکو در سال ۱۹۸۸ ارائه شده است. همچنین یونسکو ۱۲۹ شاخص فرهنگی را در قالب ۷ بعد اصلی و ۲۸ مؤلفه دسته‌بندی کرد که دو سال بعد به‌دلیل شماری از انتقادات، موارد قبلی را اصلاح و در قالب ۱۵۵ شاخص جدید مطرح کرد (عبدی و کاووسی، ۱۳۹۳).

ارزیابی عملکرد دانشگاه

فلسفه وجودی ارزیابی در آموزش عالی گزارش‌دهی، توجیه و پاسخگویی است (فراستخواه و بازرگان، ۱۳۹۶). ارزیابی عملکرد که به‌عنوان فرایندی جهت قضاوت و بررسی کارآمدی برنامه‌های از پیش تعیین‌شده به‌کار گرفته می‌شود، نیازمند استفاده از ابزارها و الگوهای مخصوص به خود است. رقابت شدید نهادهای آموزش عالی و دانشگاه‌ها و کوشش آن‌ها در جهت ارائه خدمات با کیفیت بالاتر، موجب شده تا نیاز این نهادها به رویکردی جامع و کامل که بتواند تمامی زمینه‌های عملکردی مرتبط با موفقیت را مدنظر قرار دهد و عملکرد نهاد دانشگاه را در قالب آن ارزیابی کند، روزبه‌روز افزایش یافته است (یارمحمدیان و همکاران، ۱۳۹۳). همچنین باید توجه داشت که توسعه و رشد ارزیابی موفق به‌ویژه در حیطه سنجش عملکرد وابسته به مشخص کردن سطوح فعالیت‌ها و نوع کیفیت متغیرهای درونی دانشگاه‌ها و روابط و تعاملات اجتماعی است (یمینی دوزی سرخابی، ۱۳۸۰).

پیشینه پژوهش

تدوین شاخص‌های فرهنگی در جهان سابقه زیادی ندارد و کار بر روی آن‌ها هنوز در مراحل ابتدایی است. مجموع شاخص‌های فرهنگی مطرح‌شده در جهان را می‌توان در چهار گروه عمده تقسیم‌بندی کرد: شاخص‌های توسعه انسانی، شاخص‌های فرهنگی در کشورهای پیشرفته، شاخص‌های فرهنگی از سوی یونسکو^۱ و شاخص‌های فرهنگی از سوی سایر نهادها و دستگاه‌های اجرایی ملی و فراملی. مهم‌ترین اشکال این شاخص‌ها این است که تنها جنبه‌های مطلقاً کمی فرهنگ جهانی را که به آسانی قابل تشخیص‌اند را نشان می‌دهند (لطیفی و ظهوریان ابوترابی، ۱۳۹۴). در ایران نیز پژوهش‌های مرتبط با ارزیابی عملکرد شاخص‌های فرهنگی در دانشگاه‌ها عمر کوتاهی دارد و بیشتر آن‌ها مبتنی بر الگوی غالب موجود در این زمینه (مصرف فرهنگی و سرانه امکانات) بوده است. نکته دیگر در مرور پیشینه پژوهش، آن است که هر چند منابع و متونی مرتبط با مسئله پژوهش وجود دارد که تلاش شده تا همه آن‌ها مورد استفاده پژوهش حاضر قرار گیرد، اما وجه مشترک مطالعات داخلی و خارجی در این زمینه، عدم وجود یک نظام یکپارچه از شاخص‌های ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها بوده است. در واقع، پژوهشی که به‌صورت یکپارچه و جامع، شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی عملکرد دانشگاه‌ها را لحاظ کرده باشد، کمتر به چشم می‌خورد. بر این اساس، پژوهش حاضر، از هر بخش از پژوهش‌های مرتبط داخلی و خارجی، متناسب با نیاز و هدف خود، آن‌چه در قالب شاخص‌ها یا ابعاد یا مؤلفه‌های آن امکان بروز و ظهور داشته است را گردآوری و در الگوی نهایی لحاظ کرده است. به همین منظور در جدول شماره ۲، ضمن بررسی مطالعات قبلی، به جمع‌بندی شاخص‌های مورد نظر در قالب مقوله‌های اصلی و فرعی با ذکر منابع متناظر آن پرداخته شده است.

¹ <https://www.unesco.org/creativity/en/activities/cdis>

جدول ۲. دسته‌بندی ویژگی‌های استخراج‌شده از منابع

منابع	مقوله فرعی	مقوله اصلی	بعد
Dryjanska et al, 2022; Astin et al., 2000	مشارکت اجتماعی و خدمات جامعه	افزایش مشارکت اجتماعی	۱. کارویژه‌های مهم
Hernando et al, 2018; Brajkovic, 2020;	حفظ و حراست از ارزش‌ها و اخلاقیات، پشتیبانی روان‌شناختی، حمایت از آثار هنری	حفظ و حراست از ارزش‌ها و اخلاقیات	
Serafini et al, 2022 Disterheft et al, 2012	توسعه پایدار، حفظ محیط زیست	پایداری و توسعه محیط زیست	
pugh et al, 2018; power & Malmberg, 2008, عبدی و کاووسی، ۱۳۹۳	ایجاد فرهنگ کارآفرینی، نوآوری و خلاقیت، کسب‌وکارهای فرهنگی	کارآفرینی و نوآوری	
Mustafa et al., 2020; Astin et al., 2000	فعالیت‌های خدماتی و اجتماعی داوطلبانه	فعالیت‌های داوطلبانه	
Pizzutilo & Venezia, 2021; Morawska-Jancelewicz et al, 2021	مسئولیت اجتماعی، نوآوری اجتماعی	فعالیت‌های اجتماعی	
هادوی‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۸	تعداد پیوست‌های فرهنگی مبتنی بر الگوهای ایرانی اسلامی	تحقق الگوهای ایرانی و اسلامی	
هادوی نژاد و همکاران، ۱۳۹۸	تدوین منشورها و کارنامه‌های تربیتی	تدوین منشور فرهنگی	۲. تعاملات و ارتباطات
salmi, 2017; Arambewela & Hall, 2006; Salamzadeh et al, 2022; Ankrah & AL-Tabbaa, 2015;	ارتباط با صنعت و کارآفرینی	تعامل و ارتباط با صنعت و جامعه	
Damme, 2001; Knight & De Wit, 1995; Hudzik, 2011;	ارتباط با دانشگاه‌های بین‌المللی	ارتباطات بین‌المللی	
Phongsirikul & Thongrin, 2019; Scager et al, 2016; Gibbons et al, 1994; Knight, 2003	ارتباطات بین فرهنگی	ارتباطات میان فرهنگی	
Perkmann & Walsh, 2009;	ارتباط و همکاری با محیط محلی	ارتباط و همکاری جامعه	
Scager et al, 2016	همکاری بین برنامه‌ها و بخش‌های مختلف	همکاری درون دانشگاهی	
Williamson et al, 2016; Gibbons et al, 1994	همکاری و هماهنگی با سایر نهادها	همکاری نهادی	
Knight, 2003	ارتباط با دانشگاه‌های دیگر	همکاری با دانشگاه‌های دیگر	۳. برنامه‌ها
Jones & Abes, 2013; Denson & Chang, 2009; عبدی و کاووسی، ۱۳۹۳ هادوی‌نژاد و همکاران، ۱۳۹۸	تنوع برنامه‌ها، برگزاری مراسم ملی، مذهبی، اردوهای برگزار شده، برنامه‌های معرفت‌افزایی دینی	تعدد و تنوع برنامه‌های فرهنگی	
Kuzu, 2021	تعداد و تنوع کانون‌ها، کانون‌های دانشجویی	کمیت و کیفیت کانون‌های فرهنگی و اجتماعی	۴. گروه‌های دانشگاهی
Pascarella & Terenzini, 2005; Astin, 1984; گنجی و همکاران، ۱۳۹۸ جهانیان، ۱۳۸۹ پالیزبان، ۱۳۹۰	مشارکت دانشجویان، مشارکت فرهنگی، مشارکت سیاسی	افزایش مشارکت دانشجویی	
Krause & coates, 2008	حمایت از رشد شخصی و حرفه‌ای	توانمندسازی و آموزش	
Hurtado et al, 1998; Liu et al., 2015	فرصت آموزشی فرهنگی، فرصت‌های رهبری دانشجویان	ایجاد فرصت	
Kim & Kim, 2016; Kezar & Rhoads, 2001	تخصیص بودجه، بودجه فرهنگی، سطح بودجه و منابع تخصیص یافته، اعتمادسازی	مالی	۵. نظام مدیریتی

منابع	مقوله فرعی	مقوله اصلی	بعد
Kuh et al, 2006; Oplatka & Hemsley-Brown, 2012; Hailu and Wu, 2020	سازوکارهای بازخورد، ارزیابی تأثیر فرهنگی، رضایت دانشجویان، رضایت و انگیزش دانشجویان، اعتمادسازی و رضایت جامعه	ارزیابی	۶. زیرساخت‌ها و امکانات
هادوی نژاد و همکاران، ۱۳۹۸	اسناد و نظامات، جلسات و منابع انسانی	مدیریتی	
Johnson & Davis, 2018; عبدی و کاووسی (۱۳۹۳)	فضاهای فرهنگی، تجهیزات و فناوری، دسترسی محیطی، برنامه‌ریزی رویدادها و فعالیت‌های فرهنگی، تجربه دانشجویان	کیفیت دسترسی به امکانات فرهنگی	۷. فعالیت‌های ویژه اساتید و کارکنان
Chen & Wang, 2018; Barr & Tagg, 1995	مشارکت اعضای هیئت علمی، مربی‌گری اساتید	اساتید	
Paavola, 2020; هادوی نژاد و همکاران، ۱۳۹۸	آموزش کارکنان، مشارکت کارکنان، تقدیر کارکنان	کارکنان	۸. تولیدات محتوایی
عبدی و کاووسی، ۱۳۹۳ هادوی نژاد و همکاران، ۱۳۹۸	تعامل با رسانه‌های اجتماعی، نمایش پیشرفت‌ها و دستاوردها	همکاری رسانه‌ای	
Etzkowitz et al, 2000; unesco, 2009; Leidner, 2010; عبدی و کاووسی، ۱۳۹۳	اشتراک‌گذاری دانش، تسهیل فرهنگ‌سازی و ترویج هنر و فرهنگ، شفافیت و انتشار اطلاعات فرهنگی، آثار مکتوب	نشر و اشتراک‌گذاری	

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش پیش‌رو از منظر روش‌شناسی یک پژوهش آمیخته است. روش پژوهش آمیخته رویکردی پژوهشی است که در آن از ترکیبی از روش‌های کمی و کیفی به صورت هم‌زمان استفاده می‌شود.

در قسمت کیفی پژوهش ابتدا اسناد بالادستی وزارت علوم، سند دانشگاه اسلامی و همچنین پژوهش‌های متعدد داخلی و خارجی مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت که با استفاده از روش تحلیل مضمون و فرایند شش مرحله‌ای براون و کلارک، نهایتاً ۸ بعد، ۳۱ مؤلفه و ۶۴ معیار به عنوان مدل اولیه از مطالعات داخلی و خارجی و ۲۴۰ معیار از بررسی اسناد بالادستی به دست آمد. سپس تنظیم، تدقیق و یکپارچه‌سازی اولیه داده‌ها توسط تیم پژوهشی انجام شد. در گام بعدی طی جلسات مصاحبه و پزل خبرگانی، جمع‌بندی و خروجی نهایی حاصل شد و قسمت کیفی پژوهش به اتمام رسید. قسمت کیفی پژوهش در الگوواره^۱ تفسیری قرار دارد، زیرا این پژوهش براساس تجارب، نظرات افراد مورد مطالعه و مطالعات پیشین با بهره‌گیری از مصاحبه و تحلیل مضمون گردآوری شده است و در قسمت کمی پژوهش که در الگوواره عمل‌گرایی قرار دارد نیز، پس از جلسات خبرگان، پرسشنامه‌ای متشکل از ابعاد، مؤلفه‌ها و معیارهای نهایی برای خبرگان ارسال شد و با استفاده از روش دلفی مورد بررسی قرار گرفت و پس از دو مرحله آزمون ضریب هماهنگی کندال توافق پیرامون اهمیت شاخص‌های پژوهش انجام شد. در ادامه اجرای علمی روش پژوهش، شامل ابزار پژوهش، جامعه نمونه، حجم نمونه، راهبرد پژوهش و مبنای تفسیری پژوهش به تفکیک قسمت کمی و قسمت کیفی پژوهش، در جدول شماره ۳، قابل مشاهده است.

جدول ۳. اجزای علمی روش پژوهش

کیفی	ابزار پژوهش		جامعه نمونه		حجم نمونه		راهبرد پژوهش	مبنای تفسیری پژوهش
	مصاحبه و کارگروه تخصصی	اسناد	۱۹ نفر خبره	سند اسلامی شدن دانشگاه‌ها، اسناد وزارت علوم و ۷۶ مقاله	سرشماری کامل	اشباع نظری		
کمی	پرسشنامه		خبرگان		۱۲ نفر		دلفی	عمل‌گرایی ^۲

^۱ Paradigm

^۲ Pragmatism

در ادامه جزئیات روش ترکیبی پژوهش در قالب دو روش کیفی و کمی تشریح می‌شود:

روش‌شناسی کیفی: روش‌شناسی کیفی که در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است، روش‌شناسی تحلیل مضمون است. تحلیل مضمون، روشی برای شناسایی و تحلیل الگوهای معانی در یک مجموعه داده است که امکان تمرکز پژوهشگر بر داده‌ها را به شیوه‌های مختلف فراهم می‌کند. در تحلیل مضمون، پژوهشگر هم می‌تواند معانی آشکار داده‌ها را گزارش دهد و هم معانی، مفروضات و نظرات پنهان کلمات، عبارات و جملات را استخراج کند. مضامین از درون داده‌ها استخراج شده و با تحلیل تفسیری، داده‌ها توسعه می‌یابند. ضمن این‌که بحث درباره پدیده مورد بررسی با توجه به مضامین شناسایی شده انجام می‌شود (بروان و کلارک، ۲۰۰۶). در پژوهش حاضر هم از ابزار مصاحبه و هم از ابزار نظرسنجی از خبرگان در قالب کارگروه تخصصی (پنل خبرگان) به منظور گردآوری داده‌ها و نیز اعتباریابی آن‌ها استفاده شده است. با توجه به این‌که حیطه فرهنگی و اجتماعی در آموزش عالی، موضوعی تخصصی و مهم است چنین شناختی از همتایان متخصص باید در کنار دانش رویه‌ای، مهارت نظری و مهارت‌های عملی انباشته شده از طریق تجربه مداوم وجود داشته باشد و از آن جایی که تخصص به‌کندی توسعه می‌یابد می‌توان آن را در کارگروه تخصصی یکپارچه کرد و ارتقا بخشید (شرا، ۲۰۰۶، ص ۲۵۹). روش کارگروه تخصصی در ابتدا برای بررسی جنبه‌های روش تدریس در نظام‌های اطلاعاتی ایجاد شده بود اما گالیز و هوانگ (۲۰۱۲) به دنبال روایتی جایگزین برای الگوواره‌های تجربی و روش‌های کمی بودند. آن‌ها با رویکرد جدید به عنوان یک روش کیفی خاطرنشان کردند که «کارگروه تخصصی، انجمنی را فراهم می‌کنند که در آن از کارشناسان برجسته در یک زمینه خاص دعوت می‌شود تا تجربیات و افکار خود را به اشتراک بگذارند».

به همین منظور در گام اول، سعی شد با مطالعات و بررسی اسناد بالادستی و پژوهش‌های انجام شده از یک سو و انجام مصاحبه از سوی دیگر، ابعاد، مؤلفه‌ها و معیارهای حوزه فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها شناسایی شود. در گام بعدی، ابتدا با رویکرد تجمع و تلفیق معیارهای هم‌سنخ و حذف موارد تکراری، به کمی‌سازی معیارهای باقی‌مانده پرداخته شد، به نحوی که برای هر معیار، شاخص و قاعده محاسباتی مناسب طراحی شد.

آن‌چه پس از تعیین قاعده محاسباتی جهت محاسبه هر معیار اهمیت پیدا می‌کرد، مسئله همگن کردن شاخص‌ها بود، چرا که قواعد محاسباتی علاوه بر این‌که بایستی به‌درستی هر شاخص را اندازه‌گیری کنند، می‌بایست امتیازی هم‌سنخ با دیگر شاخص‌ها نیز داشته باشند تا قابلیت جمع شدن امتیازات شاخص‌ها با دیگر شاخص‌ها فراهم باشد و در نهایت بتوان به هر دانشگاه یک عدد را به عنوان امتیاز فرهنگی و اجتماعی در عملکرد آن دانشگاه اختصاص داد. لذا در این مرحله با قرار دادن اعداد و ارقام واقعی متغیرهای دانشگاهی برای محاسبه هر شاخص و مشخص شدن میزان عدم توازن هر شاخص نسبت به شاخص دیگر، نرمالایز کردن هر شاخص انجام شد. بر این اساس کلیه شاخص‌ها پس از همگن‌سازی، عددی بین صفر تا یک خواهد شد. هر چند لازم است قواعد محاسباتی حاصل شده یک سال به صورت آزمایشی در میدان عمل مورد استفاده قرار گیرد تا ایرادات احتمالی آن که در اقدامات پژوهشی مغفول مانده مشخص شده و اصلاح شود.

در گام بعدی، کارگروه نهایی خبرگان با رویکرد بهبود و ارتقای شاخص‌های احصا شده در مرداد ۱۴۰۲ با دعوت از ۱۲ نفر از خبرگان فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های منتخب از سراسر کشور در وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تشکیل شد و در نهایت، شاخص‌های مورد نظر در این پژوهش تعیین و نهایی شد. با توجه به موضوع پژوهش، هم تحصیلات دانشگاهی خبرگان و هم سابقه اجرایی و تجربه خبرگان در حوزه فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها مورد اهمیت بوده است؛ لذا در انتخاب خبرگان، روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شده است؛ چرا که در پژوهش حاضر علاوه بر مبانی نظری قوی خبرگان در حوزه فرهنگی و اجتماعی، تجربه واقعیت‌های موجود و اقتضائات عملی حوزه فرهنگی و اجتماعی از مسائل محوری بوده است. همچنین با توجه به اهمیت موضوع که به نوعی خط‌مشی‌گذاری فرهنگی دانشگاه‌ها در سال‌های آینده را تحت تأثیر قرار خواهد داد موجب شد تا پراکندگی منطقه‌ای و کشوری را در انتخاب خبرگان مورد توجه قرار دهیم؛ لذا سعی شده است که خبرگان از دانشگاه‌های مختلف کشور در این مرحله از پژوهش دعوت شوند.

روش‌شناسی کمی: در بخش کمی پژوهش جهت تعیین شاخص‌ها از روش دلفی و جهت اهمیت هر شاخص از روش ضریب هماهنگی کنдал استفاده شده است. روش دلفی فرایندی ساختاریافته برای جمع‌آوری و طبقه‌بندی دانش موجود در نزد گروهی از کارشناسان و خبرگان است که از طریق توزیع پرسشنامه‌هایی در بین این افراد و بازخورد کنترل‌شده پاسخ‌ها و نظرات دریافتی انجام می‌شود. تکنیک دلفی برای «شناسایی» و «غربال» از مهم‌ترین شاخص‌های تصمیم‌گیری قابل استفاده است. در همین راستا آنچه پس از تعیین شاخص‌ها و همگن‌سازی شاخص‌ها اهمیت پیدا می‌کند، میزان ضریب اهمیت هر شاخص جهت وزن‌دهی به شاخص‌ها بود. لذا پیش از برگزاری کارگروه نهایی خبرگان، یافته‌های اولیه در قالب یک پرسشنامه باز برای خبرگان ارسال شد تا ضمن مکتوب کردن پیشنهادهای اصلاحی خود، با آگاهی و مطالعه قبلی پیش از جلسه موجب اثربخشی بیشتر جلسه و فرایند پژوهش شود. در این پرسشنامه هر بعد به تفکیک مؤلفه‌ها و شاخص‌ها تهیه شده بود و خبرگان پس از تکمیل آن موارد مربوطه را ارسال کردند که مورد بررسی و تحلیل اولیه گروه پژوهش قرار گرفت. پس از برگزاری کارگروه تخصصی که طی یک روز در دو بازه زمانی انجام شد، خبرگان نظرات خود را پیرامون هر یک از شاخص‌های احصاشده مطرح کردند و در برخی موارد ادبیات عناوین شاخص‌ها اصلاح شد ولی هیچ شاخصی حذف نشد و کلیه شاخص‌ها مورد توافق خبرگان قرار گرفت و با ارائه پرسشنامه ضریب اهمیت شاخص‌ها، ضمن احصای وزن هر شاخص، میزان توافق بر روی اهمیت هر شاخص نیز از طریق آزمون ضریب هماهنگی کنдал در نرم‌افزار SPSS مشخص شد و طی دو مرحله بر روی شاخص‌ها توافق حاصل شد.

در قسمت کمی پژوهش، ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه بوده است. پس از نهایی شدن ابعاد، مؤلفه‌ها، معیارها و شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌های ایران و رسیدن به اشباع نظری، پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته از مجموع شاخص‌های احصاشده به خبرگان ارسال شد و میزان موافقت هریک از خبرگان مورد بررسی قرار گرفت. برای تعیین میزان اتفاق نظر میان اعضای کارگروه از ضریب هماهنگی کنдал^۱ استفاده شده است. ضریب هماهنگی کنдал نشان می‌دهد افرادی که چند مقوله را براساس اهمیت آن‌ها مرتب کرده‌اند، معیارهای مشابهی را برای قضاوت درباره اهمیت هر یک از مقوله‌ها به‌کار برده و از این لحاظ با یکدیگر اتفاق نظر دارند. برای تصمیم‌گیری درباره توقف یا ادامه دورهای دلفی نیز، معیار تصمیم‌گیری، اتفاق نظر قوی میان اعضای کارگروه است که براساس ضریب هماهنگی کنдал تعیین می‌شود (ویلیامز و وب، ۱۹۹۴). در جدول شماره ۴، چگونگی تفسیر مقادیر گوناگون این ضریب نشان داده شده است.

جدول ۴. تفسیر ضریب هماهنگی کنдал

مقدار ضریب هماهنگی کنдал	۰/۱	۰/۳	۰/۵	۰/۷	۰/۹
تفسیر میزان اتفاق نظر	بسیار ضعیف	ضعیف	متوسط	قوی	بسیار قوی
اطمینان نسبت به ترتیب عوامل	وجود ندارد	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد

پس از بررسی پرسشنامه، ضریب اهمیت مشخص شد که به‌علت انسجام فرایند قسمت کیفی پژوهش طی شش ماه جلسات تخصصی، همه شاخص‌ها از منظر خبرگان دارای اهمیت بوده و هیچ یک از شاخص‌ها پس از امتیاز خبرگان حذف نشدند. پس از آن میزان موافقت بر سر شاخص‌های پژوهش و اجرای دور اول دلفی انجام شد. به همین منظور ضریب هماهنگی کنдал جهت بررسی میزان هماهنگی کارگروه دلفی درباره عوامل و شاخص‌های پژوهش محاسبه شد و ضریب ۰/۴۴ به‌دست آمد. پس از اجرای دور دوم دلفی، ضریب هماهنگی کنдал به‌منظور بررسی مجدد میزان هماهنگی کارگروه دلفی درباره عوامل و شاخص‌های پژوهش محاسبه شد و ضریب ۰/۵۲ به‌دست آمد. با توجه به این که تعداد اعضای کارگروه در این پژوهش بیش از ۱۰ نفر بودند، این میزان از ضریب کنдал کاملاً معنادار محسوب می‌شود.

در جدول شماره ۵ نتایج آزمون اول و در جدول شماره ۶ نتیجه آزمون دوم در نرم‌افزار SPSS نشان داده شده است.

¹ Kendall's Coefficient of Concordance (W)

جدول ۵. ضریب همابهنکی کندال در دور اول

Test Statistics

N	10
Kendall's W ^a	.440
Chi-Square	593.498
df	135
Asymp. Sig.	.000

a. Kendall's Coefficient of Concordance

جدول ۶. ضریب همابهنکی کندال در دور دوم

Test Statistics

N	10
Kendall's W ^a	.529
Chi-Square	714.407
df	135
Asymp. Sig.	.000

a. Kendall's Coefficient of Concordance

در بهره‌گیری از روش دلفی حدأقل دو دور ضریب همابهنکی کندال محاسبه می‌شود. در این پژوهش نیز با توجه به تعداد زیاد شاخص‌ها از یک‌سو و انسجام کافی فرایند پژوهش در قسمت کیفی و پیل خبرگانی از سوی دیگر و همچنین امتیاز قابل قبول ضریب همابهنکی کندال در دور دوم، به دو دور محاسبه ضریب همابهنکی کندال اکتفا شده است.

روایی پرسشنامه: به‌منظور بررسی روایی پرسشنامه دلفی، از روش روایی محتوایی استفاده می‌شود. روایی محتوایی به تحلیل منطقی محتوای یک آزمون، بستگی داشته و تعیین آن براساس قضاوت ذهنی و فردی است. در این روش، سؤال‌های آزمون در اختیار متخصصان گذاشته می‌شود و از آن‌ها خواسته می‌شود که مشخص کنند آیا سؤال‌های آزمون، صفت مورد نظر را اندازه‌گیری می‌کنند یا خیر. در صورتی که بین افراد مختلف در زمینه روایی آزمون توافق وجود داشته باشد، آن آزمون، دارای روایی محتوایی است. در این پژوهش نیز بر همین اساس پرسشنامه در اختیار استاد راهنما، استاد مشاور و برخی دیگر از خبرگان مربوطه قرار داده شده است و با توافق اساتید و خبرگان، روایی پرسشنامه تأیید شده است.

در ادامه، اعضای خبرگان و مصاحبه‌شوندگان این پژوهش به‌همراه سمت آن‌ها، با تأیید اخلاقی قبلی در جدول شماره ۷، قرار داده شده است:

جدول ۷. اعضای کارگروه تخصصی و مصاحبه‌شوندگان

شماره	مسئولیت یا سمت اجرایی	سابقه فعالیت/ارتباط با پژوهش
۱	مدیرکل دفتر سیاستگذاری معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	عضو هیئت علمی دانشگاه تهران، مشاور سابق معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه تهران

شماره	مسئولیت یا سمت اجرایی	سابقه فعالیت/ارتباط با پژوهش
۲	مشاور راهبردی معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	عضو هیئت علمی دانشگاه امام صادق علیه السلام، مدیرکل سابق فرهنگی و اجتماعی دانشگاه تهران
۳	مشاور معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	معاون سابق اداره کل پشتیبانی فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، مشاور معاون فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، مسئول گروه مطالعات فرهنگی و اجتماعی دفتر مطالعات فرهنگی و برنامه‌ریزی اجتماعی مدیرکل سابق دفتر سیاستگذاری و برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی و عضو هیئت علمی دانشگاه
۴	مشاور معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	سابقه فعالیت و مسئولیت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه، کارشناس حوزه فرهنگی وزارت علوم
۵	مشاور فناوری اطلاعات معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	مدیریت فرهنگی دانشگاه فردوسی، دبیر مراکز مشاوره دانشجویی دانشگاه‌های منطقه ۹، مسئول مددکاری دانشجویان دانشگاه فردوسی، رئیس سازمان جوانان استان خراسان رضوی
۶	معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد	عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی و سابقه فعالیت و مسئولیت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه
۷	معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه شهید بهشتی	عضو هیئت علمی دانشگاه شیراز، مدیریت فرهنگی دانشگاه شیراز، سابقه فعالیت و مسئولیت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه
۸	معاون فرهنگی - اجتماعی و دانشجویی دانشگاه شیراز	عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان و سابقه مسئولیت در تشکلهای دانشجویی
۹	معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه اصفهان	کارشناس امور فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها
۱۰	مسئول دبیرخانه تشکلهای اسلامی معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	عضو هیئت علمی دانشگاه یزد و سابقه فعالیت و مسئولیت فرهنگی و اجتماعی دانشگاه
۱۱	معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه یزد	مشاوره در خصوص همگن‌سازی شاخص‌ها و داده‌های کمی
۱۲	عضو هیئت علمی دانشکده ریاضی و علوم کامپیوتر دانشگاه صنعتی شریف	سابقه فعالیت در روابط عمومی وزارت علوم، مدیریت فرهنگی در دانشگاه‌ها، و مشاور فرهنگی، رئیس اداره فعالیت‌های اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
۱۳	معاون دفتر سیاستگذاری معاونت فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	دو دهه سابقه فعالیت و مسئولیت در حوزه فرهنگی و اجتماعی دانشگاه و وزارت علوم
۱۴	مدیرگروه پایش و آینده‌نگری دفتر سیاستگذاری و برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	سابقه فعالیت و مسئولیت فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه تهران، کارشناس فرهنگی وزارت علوم
۱۵	کارشناس حوزه فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم	سابقه فعالیت و مسئولیت فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه تهران، کارشناس فرهنگی وزارت علوم
۱۶	کارشناس حوزه فرهنگی اجتماعی وزارت علوم	عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی و سابقه فعالیت و پژوهش در عرصه سیاستگذاری فرهنگی
۱۷	کارشناس علمی و اجرایی نقشه مهندسی فرهنگی شورای عالی انقلاب فرهنگی	مسئول انجمن اسلامی مستقل دانشکده
۱۸	دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دانشگاه تهران	کارشناس جهت همگن‌سازی داده‌های کمی
۱۹	دانشجوی ریاضیات کارشناسی ارشد دانشگاه شریف	

یافته‌های پژوهش (تجزیه و تحلیل داده‌ها)

یافته‌های پژوهش حاضر مبتنی بر روش و مراحل مذکور طی شده، شامل هشت بعد به همراه مؤلفه‌ها و شاخص‌های ناظر بر هر یک از ابعاد آن است که در نهایت در جدول ۸، و شکل ۱ جمع‌بندی شده است و در ادامه، هر یک از ابعاد هشت‌گانه توضیح داده می‌شود.

بعد اول: نظام مدیریت و برنامه‌ریزی فرهنگی و اجتماعی

این بعد شامل ۵ مؤلفه به عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین: برنامه‌ها و اسناد راهبردی (شامل سند راهبردی فرهنگی و اجتماعی دانشگاه، برنامه مدون سالیانه، تقویم فرهنگی، شیوه‌نامه‌های فرهنگی و اجتماعی)، مدیریت فرایندها (شامل شفافیت پاسخگویی و چابکی در مدیریت فرایندها)، منابع مالی (شامل بودجه مصوب به همراه صورتجلسه، بودجه تخصیص یافته، سایر منابع مالی جذب شده همچون دستگاه‌ها و خیرین فرهنگی و در آمدزایی فرهنگی)، منابع انسانی (شامل استقلال معاونت فرهنگی، درصد پست‌های بلا تصدی، نظام شرح شغل و شاغل در ساختارهای فرهنگی، جلسات برگزار شده شوراهای تخصصی فرهنگی و کمیته‌های فرعی (تناوب دوهفته یک بار)، نیروی انسانی در بخش فرهنگی و اجتماعی، نیروی متخصص و دارای تحصیلات مرتبط) و گزارش‌دهی سازمانی و مستندسازی (شامل ارائه گزارش عملکرد فرهنگی و اجتماعی سالیانه و موضوعی، ارزیابی مستمر وضعیت فرهنگی و اجتماعی دانشگاهیان، نظارت ارزیابی طرح‌ها و برنامه‌های فرهنگی دانشگاه‌ها (توسط خود دانشگاه‌ها) و ثبت به هنگام فعالیت‌ها در سامانه) مورد تأیید قرار گرفت. در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۱۹ شاخص احصا شده است.

بعد دوم: زیرساخت‌ها، امکانات و تجهیزات فرهنگی و اجتماعی

یکی از مهم‌ترین مسائل فرهنگی در دانشگاه‌ها فضاهای فرهنگی و اجتماعی است؛ چرا که اگر فضای فرهنگی مناسب در اختیار دانشگاه‌ها قرار نگیرد، بهترین برنامه‌ها نیز امکان ظهور و بروز پیدا نمی‌کند. از سویی در برخی دانشگاه‌ها به علت وسعت بیشتر و به تبع آن فضاهای فرهنگی بیشتر، ممکن است این گونه به نظر برسد که وضعیت بهتری در مورد فضاهای فرهنگی نسبت به دیگر دانشگاه‌ها دارند، در حالی که لازم است این فضاها مبتنی بر معیارهای دقیق علمی و متناسب با تعداد دانشجو، اساتید و کارکنان نسبت‌دهی و همگن شود تا در امتیازبندی دانشگاه‌ها حق دانشگاه‌های کوچکتر تضعیف نشود. لذا دومین بعد به عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، بعد «زیرساخت‌ها، امکانات و تجهیزات فرهنگی و اجتماعی» است. این بعد شامل ۱ مؤلفه با عنوان فضاهای فرهنگی و اجتماعی با شش شاخص قابل سنجش (شامل مسجد و نمازخانه، پردیس فرهنگی (کل فضاهای فرهنگی و تخصصی، خانه‌های خلاق، تالار، فضاهای نمایشگاهی و مراکز نوآوری فرهنگی، اردوگاه، موزه و ابنیه تاریخی و یادمان‌های شهدا، المان‌ها و یادمان‌ها و ...)، تجهیزات و فناوری‌های مدرن فرهنگی (استودیو و ...)، فضاهای فرهنگی و اجتماعی ویژه بانوان، فضای فرهنگی خوابگاه‌ها و فضای گروه‌های دانشجویی، اساتید و کارکنان) است.

بعد سوم: برنامه‌ها و رویدادهای فرهنگی و اجتماعی

سومین بعد به عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، بعد «برنامه‌ها و رویدادهای فرهنگی و اجتماعی» است. برنامه‌ها و رویدادهای فرهنگی برون‌داد ستاد فرهنگی هر دانشگاه در معاونت فرهنگی است که در عرصه عملی ظهور و بروز پیدا می‌کند و بیان‌گر فعالیت فرهنگی در هر دانشگاه است. برنامه‌ها و رویدادهای فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها نقش به‌سزایی در افزایش دانش و ایجاد نگرش و گرایش برای دانشجویان را به همراه خواهند داشت و موجبات رشد فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها را فراهم خواهند کرد. این بعد شامل ۱۰ مؤلفه به عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین: جشنواره‌ها و سوگواره‌ها، نشست‌ها و همایش‌ها و اجلاس فرهنگی و اجتماعی، نمایشگاه‌ها، کرسی‌ها، دوره‌های آموزشی، مهارت‌افزایی و توانمندسازی، رویدادهای فرهنگی، برنامه‌های مناسبتی، پویش‌ها، اردوها و برنامه‌های ویژه دانشجویان غیر ایرانی است. همچنین در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۲۲ شاخص احصا شده است.

بعد چهارم: گروه‌های دانشگاهی در دانشگاه‌ها

یکی از مهم‌ترین ارکان فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها گروه‌ها و تشکلهایی هستند که در نقش‌آفرینی فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها مبتنی بر مأموریت و رسالت خود مؤثر هستند. این تشکلهای گروه‌های دانشجویی پس از دریافت مجوز رسمی فعالیت از مراجع ذیصلاح، می‌توانند به‌منظور تحقق اهداف اسلامی و ارزش‌های انقلاب و نظام اسلامی مصرح در چارچوب قانون اساسی و آیین‌نامه مربوط فعالیت کنند. مطلوب آن است که عمده یا چه بسا، کلیه فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها توسط خود گروه‌های دانشجویی اجرا و مدیریت شود تا از این طریق، فرصت تمرین و آزمون و خطا و رشد و بالندگی برای قشر جوان دانشجو در محیط امن دانشگاه فراهم شود. پس از بحث و گفت‌وگو بین خبرگان فرهنگی آموزش عالی، در نهایت، چهارمین بعد به‌عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، «گروه‌های دانشگاهی» تعیین شد. این بعد شامل ۷ مؤلفه به‌عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین: تشکلهای اسلامی دانشجویان، کانون‌های فرهنگی، هنری، دینی و اجتماعی، انجمن‌های علمی دانشجویی، انجمن دانش‌آموختگان، نشریات دانشجویی، صفحات مجازی، و سایر گروه‌ها است. همچنین در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۱۳ شاخص احصا شده است.

بعد پنجم: فعالیت‌ها و برنامه‌های ویژه اساتید و کارکنان

اساتید و کارکنان در هر دانشگاه به‌عنوان منابع انسانی پایدارتر نسبت به دانشجویان در محیط دانشگاه، نقش مهمی در تحقق فرهنگ هر دانشگاه بر عهده دارند. این پایداری بالاتر در حضور و نقش‌آفرینی در محیط دانشگاه، ضرورت طراحی و اجرای برنامه‌ها و فعالیت‌های ویژه ایشان و توانمندسازی آنان را دوجندان می‌کند. لذا پرداختن تخصصی به اساتید و کارکنان می‌تواند اثربخشی فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها را افزایش دهد. به همین منظور طی جلسات خبرگانی متعدد، در نهایت، پنجمین بعد به‌عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، «فعالیت‌ها و برنامه‌های ویژه اساتید و کارکنان» تعیین شد. این بعد شامل ۲ مؤلفه به‌عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین: اساتید (با معیارهایی شامل، دوره‌های آموزشی برگزارشده، گروه‌ها و تشکلهای فرهنگی و اجتماعی، اساتید مشاور فرهنگی و اجتماعی، اساتید سرآمد فرهنگی کشوری در سال و میزان به‌کارگیری اساتید سرآمد در حوزه فرهنگی و اجتماعی) و کارکنان (با معیارهایی شامل، دوره‌های آموزشی برگزارشده، گروه‌ها و تشکلهای فرهنگی و اجتماعی، کارکنان مشارکت‌کننده در برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها) است. همچنین در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۱۰ شاخص احصا شده است.

بعد ششم: تولیدات محتوایی، رسانه‌ای و فضای مجازی

یکی از مهم‌ترین قسمت‌های فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها تولیدات محتوایی است. در بستر فضای مجازی، رسانه و تولیدات مکتوب ظهور و بروز می‌یابد و اثربخشی فرهنگی را از بعد زمان و مکان در یک دانشگاه خاص و در یک دوره زمانی خاص خارج می‌کند. تولیدات محتوایی، رسانه‌ای و فضای مجازی می‌تواند به توسعه فرهنگی در دانشگاه‌ها بیفزاید. این تولیدات امروز به‌دلیل اهمیت و حساسیت فضای مجازی و رسانه‌ای یکی از مهم‌ترین برون‌دادهای فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها قلمداد می‌شود و امکان انتقال تجربه و یادگیری را از دریچه‌ای به بیرون از دانشگاه فراهم می‌کند. به همین منظور طی جلسات خبرگانی ششمین بعد به‌عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، «تولیدات محتوایی، رسانه‌ای و فضای مجازی» است. این بعد شامل ۹ مؤلفه به‌عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین، وبگاه فرهنگی و اجتماعی، شبکه‌های اجتماعی، سامانه‌های فرهنگی و اجتماعی، تلویزیون اینترنتی و رادیو، کنش‌گری اجتماعی، تولیدات مکتوب، تولیدات چندرسانه‌ای، تولیدات اختصاصی و تولیدات محتوای هنری خلاق است. همچنین در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۲۰ شاخص احصا شده است.

بعد هفتم: تعاملات و ارتباطات فرهنگی و اجتماعی

آنچه موجب هم‌افزایی فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها می‌شود، تعاملات و ارتباطات فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها است. امروزه در عرصه فرهنگی و اجتماعی بدون همکاری و هم‌افزایی با سایر نهادهای مرتبط با دانشگاه، نمی‌توان به اثرگذاری مطلوب دست یافت؛ خواه این ارتباطات و تعاملات درون‌دانشگاهی باشد، خواه تعاملات و ارتباطات برون‌دانشگاهی. به همین منظور پس از جلسات خبرگانی متعدد، هفتمین بعد به‌عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، «تعاملات و ارتباطات فرهنگی و اجتماعی» تعیین شد. این بعد شامل ۲ مؤلفه به‌عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین: درون‌دانشگاهی (شامل همکاری‌های مشترک بین دانشگاهی (شورای هماهنگی

استان، شورای فرهنگی منطقه و...)، تعامل و شبکه‌سازی در عرصه دانشگاه‌های بین‌المللی و جهان اسلام، همکاری‌های مشترک با سایر نهادهای دانشگاهی (جهاد دانشگاهی پژوهشگاه‌های فرهنگی و ...) و همکاری‌های درون دانشگاهی و فرادانشگاهی (شامل تعامل با حوزه‌های علمیه، همکاری‌های مشترک با دستگاه‌های اجرایی و حاکمیتی در حوزه فرهنگی و اجتماعی، همکاری‌های مشترک با مجموعه‌های فرهنگی و اجتماعی (خصوصی و مردمی، حلقه‌های میانی و مدارس و...)، تعامل و شبکه‌سازی در عرصه بین‌المللی و جهان اسلام و دیپلماسی فرهنگی) است. همچنین در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۱۰ شاخص احصا شده است.

بعد هشتم: رویکردها و جهت‌گیری‌های فرهنگی و اجتماعی

مسئله فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌های ایران علاوه بر شاخص‌های ذکر شده، نیازمند شاخص‌هایی است که برآمده از آرمان‌ها و اهداف و جهت‌گیری‌های انقلاب اسلامی باشد. آرمان‌ها و اهدافی که وحدت‌بخش دیگر فعالیت‌های فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه بوده و روح حاکم بر دیگر فعالیت‌های فرهنگی است. این شاخص‌ها جهت‌گیری دیگر برنامه‌ها و اقدامات فرهنگی را مشخص می‌کنند و از اهمیت ویژه‌ای برخوردار هستند و اساساً این دست از شاخص‌ها هستند که عیار کار فرهنگی برآمده از انقلاب اسلامی را در دانشگاه‌ها نمایان می‌کنند. لذا پس از بررسی اسناد بالادستی و منویات رهبران انقلاب اسلامی و رسیدن به درک مفهومی از سوی گروه پژوهش، جلسات متعددی با خبرگان فرهنگی برگزار شد و در نهایت، هشتمین و آخرین بعد به‌عنوان یکی از مضامین کلان پژوهش، «رویکردها و جهت‌گیری‌های فرهنگی و اجتماعی» تعیین شد. این بعد شامل ۹ مؤلفه به‌عنوان مضامین یکپارچه‌کننده با عناوین: مسئولیت اجتماعی دانشگاه، کارآفرینی و اشتغال‌پذیری، نقش‌آفرینی در پیشگیری، مهار و کاهش آسیب‌های اجتماعی، عفاف و حجاب، هویت ملی و همبستگی اجتماعی، ازدواج و خانواده‌محوری و اهتمام به اجرایی‌سازی طرح‌های ستادی است. همچنین در این مرحله پس از برگزاری جلسات متعدد خبرگانی، ۳۳ شاخص احصا شده است.

شناسایی شاخص‌های ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی و ضریب اهمیت

معیار و شاخص در پژوهش حاضر به یک حقیقت از دو جنبه متفاوت اشاره دارد؛ چراکه معیارها به جنبه مفهومی شاخص‌ها اشاره دارند ولی شاخص‌ها جنبه عملیاتی و محاسباتی آن را برعهده دارند؛ لذا پس از شناسایی معیارهای فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها، در راستای کاربردی کردن معیارهای مورد نظر، شناسایی شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها به‌عنوان آخرین گام از فرایند پژوهش در دستور کار قرار گرفت. پس از جلسات خبرگانی وزارت علوم و معاونین فرهنگی دانشگاه‌های منتخب، با کمی‌سازی معیارها، شاخص‌های مورد نظر نیز احصا شد که در جدول شماره ۸، شاخص‌های متناظر با هر معیار مشخص شده است. در همین راستا طی پرسشنامه‌ای ضریب اهمیت هر شاخص مورد سؤال قرار گرفت و وزن هر شاخص نیز احصا شد که در جدول شماره ۸ به آن اشاره شده است:

جدول ۸. شاخص‌های ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی و ضریب اهمیت شاخص‌ها

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه‌گیری)	رتبه‌بندی	
					اسناد	معیار
نظام مدیریت و برنامه‌ها و اسناد راهبردی	برنامه‌ها و اسناد راهبردی	۱	سند راهبردی فرهنگی و اجتماعی دانشگاه	داشتن سند جامع یا برنامه راهبردی فرهنگی و اجتماعی ۰۰۳، اسناد موضوعی / دانشکده‌ای هر سند ۰۰۵ تا سقف ۰۰۴، گزارش اجرایی‌سازی سند ۰۰۳	*	4.1
		۲	برنامه مدون سالیانه / تقویم فرهنگی در حوزه فرهنگی و اجتماعی	برنامه مصوب / تقویم فرهنگی دارد ۱ امتیاز / ندارد ۰ امتیاز	*	4.4
		۳	شیوه‌نامه‌های فرهنگی و اجتماعی	هر شیوه‌نامه موضوعی ابتکاری ۰۰۵ امتیاز در مجموع حداکثر ۱ امتیاز	*	3.2

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه گیری)	آیا		نمره
					اسناد	یادگان	
4.0	مدیریت فرایندها	۴	شفافیت، پاسخگویی، چابکی در مدیریت فرایندها	شفافیت ۰.۳، پاسخگویی ۰.۴، چابکی ۰.۳ امتیاز	*		
4.3	منابع مالی	۵	بودجه مصوب به همراه صورتجلسه	۱+ (انحراف درصد بودجه مصوب فرهنگی / درصد بودجه فرهنگی مصوب (۳ یا ۵ درصد) دانشگاهی)	*		
4.4		۶	بودجه تخصیص یافته	بودجه تخصیص یافته / بودجه مصوب	*	*	
4.3		۷	سایر منابع مالی جذب شده (دستگاهها و خیرین فرهنگی)	منابع مالی جذب شده / بودجه مصوب	*		
3.1		۸	درآمدزایی فرهنگی	مبلغ درآمدزایی / بودجه مصوب	*	*	
3.3	منابع انسانی	۹	استقلال معاونت فرهنگی (شامل مؤسسات کوچک نمی شود)	استقلال ۱ امتیاز، عدم استقلال ۰	*		
3.3		۱۰	درصد جایگاههای بلاتصدی	(کل جایگاههای فرهنگی / تعداد جایگاههای بلاتصدی) - ۱	*	*	
3.9		۱۱	نظام شرح شغل و شاغل در ساختارهای فرهنگی	نظام شرح شغل و شاغل مصوب دارد ۱ امتیاز / ندارد ۰	*		
4.0		۱۲	جلسات برگزار شده شوراهای تخصصی فرهنگی و کارگروه فرعی (تناوب دوهفته یک بار)	برگزاری هر جلسه تخصصی راهبری فرهنگی و اجتماعی منوط به صورت جلسه ۰.۰۵ امتیاز چکیده ای از صورتجلسه مصوب در گزارش ارسال شود	*		
3.7	گزارش دهی سازمانی و مستند سازی	۱۳	نیروی انسانی در بخش فرهنگی و اجتماعی	(تعداد کارشناس / تعداد دانشجو) * ۱۰۰ به ازای هر ۷۰۰ دانشجو ۱ کارشناس (ترکیب جایگاه ۰.۵ و کارشناس ۰.۵ دیده شود)	*		
4.0		۱۴	نیروی متخصص و دارای تحصیلات مرتبط	تعداد منابع انسانی دارای مدرک مرتبط / کل منابع انسانی فرهنگی و اجتماعی	*	*	
4.0		۱۵	ارائه گزارش عملکرد فرهنگی و اجتماعی سالیانه	ارائه گزارش عملکرد فرهنگی و اجتماعی ۱ امتیاز مثبت / ندارد ۰ امتیاز	*		
3.5		۱۶	ارائه گزارش عملکردهای موضوعی	به ازای هر گزارش عملکردی موضوعی ۰.۰۵ امتیاز	*		
3.5	فضاهای فرهنگی	۱۷	ارزیابی مستمر وضعیت فرهنگی و اجتماعی دانشگاهیان	ارائه هر گزارش سه ماهه وضعیت فرهنگی اجتماعی دانشگاه ۰.۲۵ امتیاز	*		
3.3		۱۸	نظارت و ارزیابی طرحها و برنامههای فرهنگی دانشگاهها (توسط خود دانشگاهها)	طبق بازبینی ارسالی عددی بین صفر تا یک	*	*	
3.7		۱۹	ثبت به هنگام فعالیتها در سامانه	به هنگام ۱ امتیاز، دیر هنگام ۰.۳ امتیاز، عدم ثبت ۰	*		
3.1		۲۰	مسجد و نمازخانه	سرانه (مساحت / تعداد دانشجو + تعداد کارکنان) * ۱۰	*	*	
3.5	زیرساخت ها امکانات و	۲۱	پردیس فرهنگی (کل فضاهای فرهنگی و تخصصی، خانههای خلاق، تالار، فضاهای نمایشگاهی و مراکز نوآوری فرهنگی، اردوگاه، موزه و ابنیه تاریخی و یادمانهای شهدا، یادمانها و ...)	سرانه (مساحت / تعداد دانشجو) * ۱۰	*		

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه‌گیری)	آنها را		رتبه‌بندی
					اسناد	یادگان	
3.5		۲۲	تجهیزات و فناوری‌های جدید فرهنگی	براساس گزارش دانشگاهی پیرامون تجهیزات فرهنگی و اجتماعی بر مبنای کیفی و شاخص‌های مشخص شده (بازینه) عددی بین صفر تا یک تعلق بگیرد		*	
3.5		۲۳	فضاهای فرهنگی و اجتماعی ویژه بانوان	سرانه (مساحت / تعداد دانشجوی خانم) * ۱۰ دانشگاه‌های تک‌جنسیتی براساس ملاحظات خاص ارزیابی شود.		*	
3.5		۲۴	فضای فرهنگی خوابگاه‌ها	سرانه (مساحت / تعداد دانشجویان خوابگاهی) * ۱۰		*	
3.3		۲۵	فضای گروه‌های دانشجویی، اساتید و کارکنان	سرانه (مساحت / تعداد دانشجویان، اساتید و کارکنان) * ۱۰		*	
3.6	جشنواره‌ها و سوگواره‌ها	۲۶	جشنواره و سوگواره‌های برگزار شده	(مجموع جشنواره‌ها با لحاظ ضریب سطح جشنواره / تعداد کل دانشجو) * ۱۰۰ ضریب جشنواره دانشگاهی ۱، منطقه‌ای ۲، ملی ۳، بین‌المللی ۴		*	
3.3		۲۷	مشارکت در جشنواره‌های منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی	((مجموع نفر اثر با لحاظ ضریب سطح جشنواره) / تعداد کل دانشجو) * ۱۰۰		*	
3.4		۲۸	برگزاری جشنواره‌های منطقه‌ای، ملی و بین‌المللی	((مجموع نفر اثر با لحاظ ضریب سطح جشنواره) / تعداد کل دانشجو) * ۱۰۰		*	
3.2		۲۹	جوایز و افتخارات در جشنواره‌ها	ضریب سطح جشنواره (هر رتبه اول ۰.۴ امتیاز برای رتبه دوم ۰.۳، برای رتبه سوم ۰.۲ و برای شایسته تقدیر ۰.۱)		*	
3.1	نشست، همایش و اجلاس فرهنگی	۳۰	نشست‌ها و سخنرانی‌ها	((مجموع نفر ساعت نشست‌ها و سخنرانی‌ها) / تعداد کل دانشجو) * ۱۰		*	
3.3		۳۱	برگزاری نمایشگاه‌های دانشگاهی	((مجموع نفر روز نمایشگاه‌ها) / تعداد کل دانشجو) * ۱۰		*	
3.8		۳۲	برگزاری کرسی‌ها (مناظره، گفت‌وگوی آزاد، نقد و نظر، میزگرد، مطالبه‌گری و...)	((مجموع نفر ساعت کرسی‌ها) / تعداد کل دانشجو) * ۱۰		*	
3.4		۳۳	دوره‌های آموزشی برگزار شده برای دانشجویان	((مجموع نفر ساعت دوره‌ها) / تعداد کل دانشجو) * ۱۰		*	
3.1	توانمند سازی	۳۴	دوره‌های آزاد برگزار شده (دوره‌های ستادی - عمومی)	((مجموع نفر ساعت دوره‌ها) / تعداد کل دانشجویان + کارکنان + اساتید) * ۱۰۰		*	

برنامه‌ها و رویدادهای فرهنگی و اجتماعی

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه گیری)	آمار		نوع سنجش
					اسناد	فرآیند	
3.9	رویدادهای فرهنگی	۳۵	رویدادهای نوآوری فرهنگی و اجتماعی	(تعداد ساعت * تعداد مشارکت کنندگان / تعداد کل) + (پیشنهاد * نفر / تعداد کل) + (تعداد گروه‌های نهایی) + (تعداد حل مسئله: کارآفرینی، محصول و ...) + تعداد گروه‌های نهایی / حمایت مالی) (مجموع نفر ساعت رویدادها) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
	برنامه‌ها	۳۶	برنامه مناسبت‌های (ملی و مذهبی و دانشگاهی و ...)	(مجموع نفر ساعت مناسبت ها) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
		۳۷	برنامه‌های خاص و ویژه هر دانشگاه	(مجموع نفر ساعت برنامه‌های خاص) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
4.5	پوشش‌ها	۳۸	برنامه‌های تفریحی و با نشاط	(مجموع نفر ساعت برنامه‌های تفریحی) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
3.6		۳۹	پوشش‌های برگزار شده	(مجموع تعداد مشارکت کنندگان / تعداد کل دانشجویان)	*	*	
4.3		۴۰	اردوهای زیارتی برگزار شده	(مجموع نفر روز) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
4.2	اردوها	۴۱	اردوهای فرهنگی و سیاحتی برگزار شده	(مجموع نفر روز) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
4.2		۴۲	اردوهای علمی برگزار شده	(مجموع نفر ساعت) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
4.3		۴۳	اردوهای راهیان نور برگزار شده	(مجموع نفر روز) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
4.3		۴۴	اردوهای جهادی برگزار شده	(مجموع نفر روز) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
4.4		۴۵	راهیان پیشرفت	(مجموع نفر ساعت) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
3.7	برنامه‌های ویژه دانشجویان غیر ایرانی	۴۶	اردوهای آموزشی تشکیلاتی برگزار شده	(مجموع نفر روز) / تعداد کل دانشجویان	*	*	
3.5		۴۷	برنامه‌های خاص فرهنگی و اجتماعی و ویژه	(مجموع نفر ساعت) / تعداد کل دانشجویان خارجی	*	*	
3.9	تشکل‌های اسلامی دانشجویان	۴۸	تشکل‌های فعال	تعداد تشکل‌ها / تعداد دانشجویان	*	*	
4.0		۴۹	اعضای تشکل‌ها	(تعداد اعضا / تعداد دانشجویان) * ۱۰	*	*	
3.4		۵۰	تارنمای تشکل‌های دانشجویی	مجموع تعداد اعضای تارنماهای تشکل‌ها / تعداد کل دانشجویان	*	*	
3.6		۵۱	برنامه‌های مشترک بین تشکلی	تعداد برنامه‌ها / تعداد دانشجویان	*	*	
3.6		۵۲	هیئت‌های مذهبی فعال	تعداد مراسمات هفتگی / ۴۰	*	*	
3.9	کانون‌های فرهنگی، هنری و دینی و اجتماعی	۵۳	کانون‌های فعال	(تعداد کانون * تعداد برنامه / تعداد دانشجو) * ۱۰۰	*	*	
3.5		۵۴	اعضای کانون‌ها	(تعداد اعضا / تعداد دانشجویان) * ۱۰	*	*	

ردیف	آمار		شاخص (نحوه اندازه‌گیری)	معیار	شماره شاخص	مؤلفه	بند
	اسناد	کارکنان					
4.0	*	*	(تعداد انجمن‌ها/ تعداد دانشجو)*۱۰۰	انجمن‌های علمی	۵۵	انجمن‌های علمی دانشجویی	فعالیت‌ها و برنامه‌های ویژه اساتید و کارکنان
3.5	*	*	(تعداد اعضا / تعداد دانشجویان)*۱۰	اعضای انجمن‌های علمی	۵۶		
3.4	*	*	(تعداد اعضای انجمن دانش‌آموختگان / تعداد کل دانش‌آموختگان)*۱۰۰	انجمن‌های دانش‌آموختگان (تعاملات داخل و خارج از کشور در بحث‌هایی مثل مهاجرت)	۵۷	انجمن دانش‌آموختگان	
3.6	*	*	(تعداد نشریه / تعداد دانشجویان)*۱۰۰+۰.۷ (تعداد نشریه فعال / تعداد کل نشریات)*۰.۳	نسبت نشریات منتشرشده به نشریات دارای مجوز	۵۸	نشریات دانشجویی	
3.6	*	*	تعداد صفحات و اعضای کل گروه‌ها / کل دانشجویان	صفحات و اعضای کل گروه‌های دانشجویی	۵۹	صفحات مجازی	
3.2	*	*	-	گروه‌های دیگر در صورت وجود	۶۰	سایر گروه‌ها	
3.6	*	*	مجموع نفرساعت/ تعداد کل اساتید	برنامه‌ها و دوره‌های برگزارشده ویژه اساتید	۶۱	اساتید	فعالیت‌ها و برنامه‌های ویژه اساتید و کارکنان
3.6	*	*	((مجموع نفرساعت دوره‌ها)/(تعداد کل اساتید))	دوره‌های آموزشی برگزارشده برای اساتید	۶۲		
3.5	*	*	مجموع اساتید عضو تشکل‌ها / تعداد کل اساتید	گروه‌ها و تشکل‌های فرهنگی و اجتماعی اساتید	۶۳		
4.0	*	*	تعداد اساتید مشاور/ تعداد گروه‌های دانشجویی	اساتید مشاور فرهنگی و اجتماعی	۶۴		
3.1	*	*	وجود ۱ امتیاز مثبت / عدم ۰ امتیاز	اساتید سرآمد فرهنگی کشوری در سال	۶۵		
3.7	*	*	تعداد احکام صادرشده برای اساتید سرآمد در حوزه فرهنگی و اجتماعی/ اساتید سرآمد	میزان به‌کارگیری اساتید سرآمد در حوزه فرهنگی و اجتماعی	۶۶	کارکنان	
3.5	*	*	مجموع نفرساعت برنامه‌ها / تعداد کارکنان	برنامه‌ها و دوره‌های برگزارشده ویژه کارکنان	۶۷		
3.5	*	*	((مجموع نفرساعت دوره‌ها)/(تعداد کل کارکنان))	دوره‌های آموزشی برگزارشده برای کارکنان	۶۸		
3.0	*	*	تعداد اعضای عضو / تعداد کارکنان	گروه‌های تشکلی فرهنگی و اجتماعی کارکنان	۶۹		
3.3	*	*	تعداد نفرساعت مشارکت‌کننده‌ها / تعداد کارکنان	کارکنان مشارکت‌کننده در برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها	۷۰		
3.7	*	*	براساس دارا بودن و کیفیت صفحه اطلاع‌رسانی، عددی بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد.	صفحه اطلاع‌رسانی (نهادهای دانشجویی، نظرسنجی و ...)	۷۱	تارنمای فرهنگی و اجتماعی	تولیدات محتوایی، رسانه‌ای و فضای
4.0	*	*	میانگین تعداد بازدیدهای ماهانه/ تعداد کل دانشجویان	بازدید و استقبال	۷۲	اجتماعی	
4.1	*	*	داشتن صفحه در شبکه‌های اجتماعی ۰.۳+ امتیاز ۰.۷* (تعداد دنبال‌کننده‌ها/تعداد کل دانشجویان)	صفحه رسمی معاونت فرهنگی در شبکه‌های اجتماعی پربازدید	۷۳	شبکه‌های اجتماعی	
4.2	*	*	براساس دارا بودن و کیفیت سامانه‌ها عددی بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد.	سامانه‌های خدمات فرهنگی و اجتماعی	۷۴	سامانه‌ها فرهنگی و اجتماعی	

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه گیری)	آمار		نوع شاخص
					اسناد	پایگان	
3.4	تلوزیون اینترنتی و رادیو	۷۵	دارا بودن تلوزیون اینترنتی / رادیو	داشتن تلوزیون اینترنتی ۰.۵ + داشتن رادیو اینترنتی ۰.۵	*	*	
3.2		۷۶	مخاطبین تلوزیون اینترنتی / رادیو	تعداد مخاطبین / تعداد کل دانشجویان	*	*	
3.7	کنش گری رسانه‌ای	۷۷	کنش گری رسانه‌ای در حوزه فرهنگی و اجتماعی در رسانه‌های جمعی (حضور در رسانه‌های دیداری و شنیداری و...)	(تعداد نفر ساعت کنش گری رسانه‌ای / تعداد اساتید کارکنان دانشجویان) * ۱۰۰	*	*	
2.6	تولیدات مکتوب	۷۸	کتاب‌ها	(تعداد / اساتید) * ۱۰۰	*	*	
2.7		۷۹	مقالات	(تعداد / اساتید) * ۱۰۰	*	*	
2.4		۸۰	پایان نامه مرتبط با موضوعات و مسائل فرهنگی و اجتماعی آموزش عالی	(تعداد / دانشجویان) * ۱۰۰	*	*	
2.7		۸۱	نشریات و ویژه نامه‌ها و... معاونت‌های فرهنگی	(تعداد / دانشجویان) * ۱۰۰	*	*	
3.4		۸۲	پیمایش پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی	-	*	*	
4.1	تولیدات چند رسانه‌ای	۸۳	مستندهای فرهنگی و اجتماعی تولید شده و نمائندگان و تولیدات چند رسانه‌ای موضوعی و مناسبی	(تعداد / دانشجویان) * ۱۰۰	*	*	
3.3		۸۴	حضور در رسانه‌های دیداری و شنیداری صداوسیما	(تعداد / دانشجویان) * ۱۰۰	*	*	
4.1		۸۵	تولیدات صوتی فرهنگی و اجتماعی	(تعداد / دانشجویان) * ۱۰۰	*	*	
2.8	تولیدات اختصاصی	۸۶	سرود دانشگاه	وجود ۱ امتیاز مثبت / عدم ۰ امتیاز	*	*	
2.9		۸۷	شعار دانشگاه	وجود ۱ امتیاز مثبت / عدم ۰ امتیاز	*	*	
3.1		۸۸	نمائندگان معرفی دانشگاه	وجود ۱ امتیاز مثبت / عدم ۰ امتیاز	*	*	
3.6		۸۹	منشور اخلاقی دانشگاه	رعایت حقوق دانشجویان و ... ۰.۳ امتیاز، اعمال و اجرای آن ۰.۴ امتیاز، نظارت و سنجش ۰.۳ امتیاز	*	*	
3.9	تولیدات محتوایی هنری خلاق	۹۰	نمایشنامه، موسیقی، فیلم نامه و تئاتر و ...	تعداد تولیدات / تعداد کل دانشجویان	*	*	
3.2	تولیدات درون دانشگاهی	۹۱	همکاری‌های مشترک بین دانشگاهی (شورای هماهنگی استان، شورای فرهنگی منطقه و...)	اجرا یا طراحی برنامه مشترک، دبیری شورا و میزبانی جلسات	*	*	
3.1		۹۲	تعامل و شبکه سازی در عرصه دانشگاه‌های بین المللی و جهان اسلام	براساس همکاری و تعامل مؤثر امتیازی بین ۰ تا ۱ مبتنی بر گزارش عملکردی تخصیص می‌یابد.	*	*	
3.3		۹۳	همکاری‌های مشترک با بنیاد ملی نخبگان	براساس همکاری و تعامل مؤثر امتیازی بین ۰ تا ۱ مبتنی بر گزارش عملکردی تخصیص می‌یابد.	*	*	
3.1		۹۴	همکاری‌های مشترک با سایر نهادهای دانشگاهی (جهاد دانشگاهی، پژوهشگاه‌های فرهنگی و ...)	براساس همکاری و تعامل مؤثر امتیازی بین ۰ تا ۱ مبتنی بر گزارش عملکردی تخصیص می‌یابد.	*	*	

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه‌گیری)	آنها		نوع شاخص
					اسناد	یادگان	
3.2	فرا دانشگاهی	۹۵	همکاری‌های درون دانشگاهی	-	*	*	نسبت همکاری
2.8		۹۶	تعامل با حوزه‌های علمیه	براساس همکاری و تعامل مؤثر امتیازی بین ۰ تا ۱ مبتنی بر گزارش عملکردی تخصیص می‌یابد.	*	*	
3.3		۹۷	همکاری‌های مشترک با دستگاه‌های اجرایی و حاکمیتی در حوزه فرهنگی و اجتماعی	بر اساس همکاری و تعامل مؤثر امتیازی بین ۰ تا ۱ مبتنی بر گزارش عملکردی تخصیص می‌یابد.	*	*	
3.5		۹۸	همکاری‌های مشترک با مجموعه‌های فرهنگی و اجتماعی (خصوصی و مردمی، حلقه‌های میانی و مدارس ...)	براساس همکاری و تعامل مؤثر امتیازی بین ۰ تا ۱ مبتنی بر گزارش عملکردی تخصیص می‌یابد.	*	*	
3.0		۹۹	تعامل و شبکه‌سازی در عرصه بین‌المللی و جهان اسلام	-	*	*	
3.0		۱۰۰	دیپلماسی فرهنگی	-	*	*	
2.8	مسئولیت اجتماعی دانشگاه	۱۰۱	صندوق نیکوکاری دانشگاهیان	موجودیت ۰.۳ + (۰.۷ * تعداد افراد تحت پوشش / تعداد کل دانشجویان) * ۱۰	*	*	نسبت
3.5		۱۰۲	برنامه‌های داوطلبانه دانشگاه (خیریه، کودکان کار، نذر آب، درختکاری و ...)	(مجموع نفر ساعت برنامه‌های داوطلبانه / تعداد دانشجویان) * ۱۰	*	*	
3.2		۱۰۳	مصوبات و طرح‌های اجرایی مبتنی بر رویکرد مدیریت سبز	براساس بازبینی نمره‌ای بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	*	*	
3.1		۱۰۴	برنامه‌ها، فعالیت‌ها و اقدامات دانشگاه برای کم‌توانان جسمی حرکتی و معلولین	براساس بازبینی نمره‌ای بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	*	*	
3.5		۱۰۵	کنش‌گری و مسئولیت‌پذیری در قبال مسائل روز و پیش رو	-	*	*	
3.7	کارآفرینی و اشتغال‌پذیری	۱۰۶	مشارکت در طرح‌های کسب و کار و صنایع خلاق	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	نسبت
3.7		۱۰۷	دانشجویان و دانش‌آموختگان مشارکت‌کننده در طرح‌های کسب و کار و صنایع خلاق	مجموع نفر ساعت / تعداد دانش‌آموختگان	*	*	
3.7		۱۰۸	برنامه‌های مهارت‌افزایی حرفه‌ای دانشجویان با رویکرد غنی‌سازی اوقات فراغت	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.9		۱۰۹	ترویج فرهنگ نوآوری در زیست‌بوم فناوری (با اقتضائات محلی)	-	*	*	
3.8	نقش‌آفرینی در پیشگیری، مهار و کاهش آسیب‌های اجتماعی	۱۱۰	برنامه‌های اجرا شده در حوزه پیشگیری، مهار و کاهش آسیب‌های اجتماعی	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	نسبت
3.8		۱۱۱	برنامه‌های منطبق با اجرایی‌سازی توصیه‌نامه عفاف و حجاب	براساس بازبینی نمره‌ای بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	*	*	
3.4		۱۱۲	برگزاری رویدادهای تخصصی همبستگی اقوام ایرانی	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	

رویکرد ها و جهت گیری ها مهم فرهنگی و اجتماعی

ردیف	مؤلفه	شماره شاخص	معیار	شاخص (نحوه اندازه‌گیری)	آماره		نوع شاخص
					اسناد	یگان	
3.7	همبستگی اجتماعی	۱۱۳	برگزاری برنامه‌های مرتبط با معرفی مفاخر و اندیشمندان ایرانی	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.9		۱۱۴	میراث ملموس و ناملموس فرهنگی (جشنواره، مسابقات و بازی‌های بومی محلی برگزار شده، گویش، غذا، موسیقی ایرانی و محلی، پوشش، شعر و ...)	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.5		۱۱۵	برگزاری نمایشگاه‌های سالیانه محصولات و صنایع فرهنگی استان‌ها	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.4		۱۱۶	برنامه‌های مرتبط با موضوعات تصویر آینده و تمدن نوین اسلامی	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.2	سبک زندگی ایرانی و اسلامی	۱۱۷	جهت‌دهی برنامه‌های فرهنگی مبتنی بر سبک زندگی ایرانی و اسلامی	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.0	ازدواج و خانواده محوری	۱۱۸	دفا تر ارتباط با خانواده	موجودیت ۱ امتیاز و عدم موجودیت ۰ امتیاز	*	*	
2.9		۱۱۹	دارا بودن و اجرای پیوست فرهنگی خوابگاه متاهلی	موجودیت ۱ امتیاز و عدم موجودیت ۰ امتیاز	*	*	
3.1		۱۲۰	دارای پیوست فرهنگی ایجاد فضای مهدکودک/ اتاق مادر و کودک در دانشگاه برای دانشجویان اساتید و کارکنان	موجودیت ۱ امتیاز و عدم موجودیت ۰ امتیاز	*	*	
3.6		۱۲۱	وجود ساز و کارهای ترویج ازدواج و مهارت‌های زناشویی در محیط دانشگاهی	موجودیت ۱ امتیاز و عدم موجودیت ۰ امتیاز	*	*	
3.5	اهتمام به اجرایی سازی طرح‌های ستادی	۱۲۲	اجرای طرح منش استادی	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.4		۱۲۳	مشارکت در طرح سامانه همیاری هدف	تعداد شرکت کننده ها / تعداد دانشجویان	*	*	
3.7		۱۲۴	طرح سرمد (سرای مهارت‌آموزی دانشجویی در خوابگاه‌ها)	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.4		۱۲۵	فعالیت‌های مربوط به طرح شعر و ادب دانشگاهیان	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.6		۱۲۶	پیوست طرح گردشگری علم و فناوری	موجودیت ۱ امتیاز و عدم موجودیت ۰ امتیاز	*	*	
3.6		۱۲۷	طرح هم‌نشینی با استادان فرزانه	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.4		۱۲۸	مشارکت دانشگاه‌ها در نشست‌های گفت‌وگوی اثر بخش (دستگاه‌های اجرایی)	مجموع نفر ساعت / تعداد دانشجویان	*	*	
3.1		۱۲۹	طرح پیوست فرهنگی احداث خوابگاه‌ها	براساس گزارش عملکرد نمره عددی بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	*	*	
3.4		۱۳۰	طرح رویداد گام نو (رویدادهای گفت‌وگامی مطالبه‌گری دانشگاهیان)	براساس گزارش عملکرد نمره عددی بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	*	*	
3.3		۱۳۱	تشکیل شورای رصد و پایش	براساس گزارش عملکرد نمره عددی بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	*	*	

ردیف	آمار		شاخص (نحوه اندازه‌گیری)	معیار	شماره شاخص	مؤلفه
	اسناد	پایگان				
3.6	*		براساس گزارش عملکرد نمره عددی بین ۰ تا ۱ تخصیص می‌یابد	وضعیت‌سنجی‌های میدانی ناظر به حوزه رصدوپایش فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها	۱۳۲	
3.7	*		هر اقدام تا ۱ و کل اقدامات تا سقف ۵ برای کل این شاخص	هرگونه اقدام شاخص و ابتکاری مؤثر به وسعت دانشگاه و بیشتر که در شاخص‌های قبلی دیده نشده	۱۳۳	اقدامات ابتکاری

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر اولین پژوهشی است که شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه‌ها را به‌صورت یکپارچه گرد هم آورده و یک الگوی جامع را جهت ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی ارائه کرده است. این در حالی است که در بیشتر پژوهش‌های پیشین داخلی و خارجی، شاخص‌های ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها به‌صورتی کلی و یا به‌صورت منفرد در حوزه‌هایی محدود مطرح شده بود که اجرای فرایند ارزیابی عملکرد را دچار نقص و مشکل می‌کرد. برخی پژوهش‌ها به‌ویژه پژوهش‌های داخلی با رویکرد فعالیت‌های فرهنگی و تربیتی به این موضوع پرداخته بودند که از آن جمله می‌توان به پژوهش‌های عبدی و کاوسی (۱۳۹۳) و هادوی‌نژاد و همکاران (۱۳۹۸) اشاره کرد. برخی پژوهش‌ها نیز با رویکرد فعالیت‌های فوق‌برنامه به موضوع شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه پرداخته بودند که تجلی آن را می‌توان در پژوهش‌های خارجی، بیشتر مشاهده کرد و می‌توان به پژوهش درایانسکا و همکاران (۲۰۲۲)، آستین و همکاران (۲۰۰۰) و موراوسکا (۲۰۲۱) اشاره کرد. در ادامه، جمع‌بندی و نتایج پژوهش در قالب ۸ بعد، ۴۵ مؤلفه و ۱۳۳ شاخص در شکل شماره ۱، نشان داده شده است:

شکل ۱. ابعاد، مؤلفه ها و معیارها

پیشنهادهای کاربردی

- براساس یافته های پژوهش حاضر، پیشنهادهای زیر به جهت کاربردی کردن نتایج آن ارائه می شود. وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مهم ترین و اصلی ترین بهره بردار این پیشنهادها محسوب می شود:
- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری می تواند براساس پژوهش حاضر، ضمن برنامه ریزی فرهنگی سالانه دانشگاه ها، رتبه بندی فرهنگی دانشگاه ها را نیز تنظیم کند و بستر رقابت فرهنگی سالم در این حوزه را با عنایت به ظرفیت های اجرایی آن مهیا

- کند. طبیعی است که برای اجرای هر چه بهتر، باید با سیاستی گام‌به‌گام پیش رفت و هر سال، بخش قابل اجرای شاخص‌ها در نظر گرفته شود و پس از اخذ بازخورد از نتایج حاصل از اجرا، اصلاح و تکامل یابد.
- پژوهش حاضر می‌تواند مبنای تخصیص بودجه فرهنگی دانشگاه‌ها باشد. لذا پیشنهاد می‌شود در صورت اجرای این طرح در سال اول و رفع نواقص احتمالی، از سال دوم به بعد براساس عملکرد و میزان تحقق اجرای شاخص‌های فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها، بودجه‌های فرهنگی دانشگاه‌ها اصلاح و تقویت شود.
 - این پژوهش می‌تواند در دانشگاه‌های علوم پزشکی، آزاد اسلامی و غیر انتفاعی نیز انجام گیرد و متناسب با فضای خاص هر یک جرح و تعدیل شود.
 - پژوهش حاضر ناظر بر سطح سازمان دانشگاه و ارزیابی عملکرد فرهنگی و اجتماعی آن تعریف شده است؛ پژوهش‌های آتی در همین راستا می‌تواند ناظر بر سطح گروهی دانشگاهیان (انجمن‌های علمی، کانون‌های فرهنگی و هنری، تشکل‌ها و...) و حتی فردی ایشان ختم شود تا هر گروه یا فرد فعال فرهنگی و اجتماعی در دانشگاه بتواند مبتنی بر شاخص‌های جدید از ثبت سوابق فعالیت‌ها و مسئولیت‌های فرهنگی و اجتماعی در کنار ثبت سوابق علمی و پژوهشی خود بهره‌مند شود. این اقدام چنان‌چه به‌درستی و براساس ظرافت‌های علمی و پژوهشی انجام شود می‌تواند زمینه‌ساز هویت‌بخشی به عملکرد و تلاش‌های کنش‌گران فرهنگی و اجتماعی دانشگاه‌ها به‌صورتی منطقی شود.

حمایت مالی

نویسندگان این مقاله هیچ‌گونه حمایت مالی برای انجام پژوهش، نگارش یا انتشار این مقاله دریافت نکرده‌اند.

سپاسگزاری

نویسندگان از داوران ناشناس مقاله که با پیشنهادهای خود به بهبود کیفیت آن کمک کردند، قدردانی می‌کنند. شایان ذکر است مسئولیت محتوای این مقاله به‌طور کامل بر عهده نویسندگان است.

تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌کنند که در ارتباط با این مقاله، هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.

ملاحظات اخلاقی

نویسندگان اصول اخلاقی را در انجام و انتشار این پژوهش علمی رعایت کرده‌اند و این موضوع مورد تأیید همه آن‌ها است.

مآخذ

- ابیلی، خدایار؛ نصیری فیروز، علیرضا؛ پورکریمی، جواد؛ و کرامتی، محمدرضا (۱۴۰۰). شناسایی و اعتبارسنجی شاخص‌های ارزیابی سیاستگذاری فرهنگی نظام آموزش عالی (یک مطالعه فراترکیب)، *فصلنامه سیاستگذاری عمومی*، ۷(۴)، ۳۱۸-۲۹۹.
- پارسا، حمیدرضا (۱۳۸۷). نسبت علم و فرهنگ. *راهبرد فرهنگ*، ۱(۲)، ۵۱-۶۴.
- پالیزبان، محسن (۱۳۹۰). بررسی میزان تمایل به مشارکت سیاسی دانشجویان و عوامل مؤثر بر آن، *فصلنامه سیاست*، ۴۱(۲)، ۳۳-۴۹.
- جاجرمی‌زاده، محسن (۱۴۰۰). الگوی مدیریت تحول فرهنگی در دانشگاه بر پایه نظرات آیت‌الله خامنه‌ای، *فصلنامه مطالعات مدیریت دولتی ایران*، ۵(۱)، ۵۹-۸۷.
- جهانیان، رمضان (۱۳۸۹). توسعه مشارکت دانشجویان در دانشگاه، *پژوهش‌های مدیریت*، ۲۱(۸۴)، ۱۷۷-۱۸۷.
- دانایی‌فرد، حسن؛ و مظفری، زینب (۱۳۸۷). ارتقای روایی و پایایی در پژوهش‌های کیفی مدیریتی: تأملی بر استراتژی‌های ممیزی پژوهشی، *پژوهش‌های مدیریت*، ۱(۱)، ۱۳۱-۱۶۲.
- ذوالفقارزاده، محمد مهدی؛ امیری، علی نقی؛ و زارعی متین، حسن (۱۳۹۰). کشف «فرهنگ دانشگاه»: واکاوی نظری و گونه‌شناختی مطالعات فرهنگ دانشگاهی. *اندیشه مدیریت راهبردی (اندیشه مدیریت)*، ۵(۹)، ۴۵-۹۷.
- رضایان، رضا (۱۳۹۶). معیارهای اعتبار و پایایی در پژوهش‌های کیفی. *تحقیقات کیفی در علوم سلامت*، ۶(۴)، ۴۹۳-۴۹۹.
- سند دانشگاه اسلامی (۱۳۹۲). جلسه ۷۳۵ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۳۹۲/۴/۲۵.
- عبدی، مصطفی؛ و کاووسی، اسماعیل (۱۳۹۳). طراحی و ارائه الگوی سنجش توسعه فرهنگی در کشور ایران با استفاده از نظریه داده‌بنیاد، *مطالعات توسعه اجتماعی ایران*، ۷(۱)، ۹۳-۱۱۰.
- فراسخو، مقصود؛ و بازرگان، عباس (۱۳۹۶). *نظارت و ارزیابی در آموزش عالی*، تهران: انتشارات سمت.
- فردرو، محسن؛ و رضایی، علی (۱۳۸۷). *آشنایی با اصول برنامه‌ریزی و برنامه‌ریزی فرهنگی*. تهران: انتشارات عباسی.
- گنجی، محمد و نیازی، محسن و حیدریان، امین (۱۳۹۸). مطالعه عوامل اجتماعی مؤثر بر مشارکت فرهنگی در فضای دانشگاه، *فصلنامه جامعه‌شناسی کاربردی*، ۲۹(۷۱)، ۱۹-۴۰.
- لطیفی، میثم، و ظهوریان ابوترابی، میثم (۱۳۹۴). تدوین الگوی ارزیابی شاخص‌های فرهنگ عمومی در دانشگاه‌ها. *تحقیقات فرهنگی ایران*، ۸(۱)، ۴۷-۷۰.
- موسی‌خانی، مرتضی، حق‌خواه، داود و حسن‌زاده، رقیه (۱۳۸۸). ارائه یک چارچوب مفهومی برای ارزیابی عملکرد دانشگاه، *فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار*، ۳(۳)، ۶۱-۸۶.
- نیستانی، محمد رضا و رامسگر، ریحانه (۱۳۹۲). نقش فعالیت‌های فرهنگی دانشگاه‌ها در توسعه فرهنگی جامعه، *مهندسی فرهنگی*، ۸(۷۶)، ۱۶۹-۱۴۶.
- هادوی‌نژاد، مصطفی؛ اسماعیل‌زاده، منصور؛ و دستاران، لیلا (۱۳۹۸). *آمایش شاخص‌های پایش اهداف کلان فرهنگی دانشگاه: مطالعه‌ای موردی*، دومین همایش ملی فرهنگ دانشگاهی، بیرجند.
- یارمحمدیان، محمدحسین؛ شاه‌طالبی، سمیه؛ فولادوند، مریم؛ و شاه‌طالبی، بدری (۱۳۹۳). ارائه مدلی برای ارزیابی عملکرد دانشگاه‌ها؛ مورد مطالعه دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسکان، *فصلنامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۶(۲)، ۱۲۱-۱۴۳.
- یمینی دوزی سرخابی، محمد (۱۳۸۰). *درآمدی به بررسی عملکرد سیستم‌های دانشگاهی*، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.

Abili, K., Nasiri Firooz, A., Pourkarimi, J., & Karamati, M. (2021). Identification and validation of evaluation indicators for cultural policymaking in the higher education system (a meta-synthesis study). *Public Policy Quarterly*, 7(4), 299-318. [in Persian].

- Ankrah, S., & AL-Tabbaa, O. (2015). Universities–industry collaboration: A systematic review. *Scandinavian Journal of Management*, 31(3), 387–408.
- Arambewela, R., & Hall, J. (2006). A Comparative Analysis of International Education Satisfaction Using SERVQUAL. *Journal of Services Marketing*, 20(5), 317–330. doi:10.1108/08876040610681141.
- Astin, A. W. (1984). Student Involvement: A Developmental Theory for Higher Education. *Journal of College Student Development*, 40(5), 518–529.
- Astin, A. W., Vogelgesang, L. J., Ikeda, E. K., & Yee, J. A. (2000). How Service Learning Affects Students. *Higher Education Research Institute, University of California, Los Angeles*.
- Barr, R. B., & Tagg, J. (1995). From Teaching to Learning - A New Paradigm For Undergraduate Education. *Change: The Magazine of Higher Learning*, 27(6), 12–26. doi:10.1080/00091383.1995.10544672.
- Brajkovic Lucia (2020), Student Affairs and Services in Higher Education: Global Foundations, Issues, and Best Practices - Third Edition, ISBN: 978-3-00-066108-2.
- Braun V & Clarke V (2006), Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101, DOI: 10.1191/1478088706qp063oa.
- Chen, J., & Wang, R. (2018). Cultural entrepreneurship in higher education institutions: A systematic review of literature. *Education Sciences*, 8(3), 114.
- Damme, D. V. (2001). Quality issues in the internationalisation of higher education, *Higher Education*, 41(4), 415–441. doi:10.1023/a:1017598422297.
- Denson, N., & Chang, M. J. (2009). Racial and Ethnic Diversity in Higher Education: A Critical Review of the Research Literature. *ASHE Higher Education Report*, 35(3), 1–124.
- Disterheft, A., Ferreira da Silva Caeiro, S. S., Ramos, M. R., & de Miranda Azeiteiro, U. M. (2012). Environmental Management Systems (EMS) implementation processes and practices in European higher education institutions – Top-down versus participatory approaches. *Journal of Cleaner Production*, 31, 80–90.
- Dryjanska L., Kostalova J., Vidović D. (2022) Higher Education Practices for Social Innovation and Sustainable Development. In: Păunescu C., Lepik KL., Spencer N. (eds) Social Innovation in Higher Education. *Innovation, Technology, and Knowledge Management*. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-84044-0_6.
- Etzkowitz, H., Webster, A., Gebhardt, C., & Cantisano Terra, B. R. (2000). The future of the university and the university of the future: Evolution of ivory tower to entrepreneurial paradigm. *Research Policy*, 29(2), 313–330.
- Farasatkah, M., & Bazargan, A. (2017). Monitoring and evaluation in higher education. *Tehran: SAMT Publications*. [in Persian].
- Fardrou, M., & Rezaei, A. (2008). Introduction to planning and cultural planning. *Tehran: Abbasi Publications*. ISBN: 9789646258983. [in Persian].
- Galliers, R. D. and Huang, J. C. (2012) The teaching of qualitative research methods in information systems: an explorative study utilizing learning theory, *European Journal of Information Systems*, 21, 119–134.
- Ganji, M., Niazi, M., & Heydarian, A. (2019). A study of social factors affecting cultural participation in the university environment. *Applied Sociology Quarterly*, 29(71), 19–40. [in Persian].
- Gibbons, M., Limoges, C., Nowotny, H., Schwartzman, S., Scott, P., & Trow, M. (1994). The New Production of Knowledge: The Dynamics of Science and Research in Contemporary Societies. *Sage Publications*.
- Hadavinejad, Mostafa, Esmaeilzadeh, Mansour, & Dastaran, Leila. (2019). Spatial organization of indicators for monitoring the macro cultural objectives of the university: A case study. *In Proceedings of the Second National Conference on University Culture, Birjand*. [in Persian].
- Hernando, A., Diez-Vega, I., Lopez del Hierro, M., Martínez-Alsina, N., Diaz-Meco, R., Busto, M. J., González-Cuevas, G. (2018). Ethical values in college education: a mixed-methods pilot study to assess

- health sciences students' perceptions. *BMC Medical Education*, 18(1). doi:10.1186/s12909-018-1396-7.
- Hudzik, J. K.(2011). Comprehensive Internationalization: From Concept to Action. NAFSA: Association of International Educators.
- Hurtado, S., Milem, J. F., Clayton-Pedersen, A. R., & Allen, W. R.(1998). Enhancing campus climates for racial/ethnic diversity: Educational policy and practice. *The Review of Higher Education*, 21(3), 279-302.
- Jahanian, R. (2010). Development of student participation in the university. *Management Research*, 21(84), 177-187. [in Persian].
- Jajarmizadeh, M. (2021). Designing a model for cultural transformation in the university according to Ayatollah Khamenei's opinions. *Journal of Iranian Public Administration Studies*, 5(1), 59-87. [in Persian].
- Johnson, R., & Davis, S.(2018). Measuring Quality and Accessibility of Cultural Facilities in Higher Education Institutions. *Journal of Cultural Management and Policy*, 12(1), 45-62.
- Jones, S. R., & Abes, E. S.(2013). Identity Development of College Students: Advancing Frameworks for Multiple Dimensions of Identity. *Jossey-Bass*.
- Kezar, A., & Rhoads, R. A.(2001). The dynamic tensions of service learning in higher education: A philosophical perspective. *Michigan Journal of Community Service Learning*, 8(1), 43-54
- Kim, H., & Kim, Y.(2016). The role of university cultural festivals in promoting university brand equity. *Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics*, 28(2), 284-302.
- Knight, J.(2003). Updating the Definition of Internationalization. *International Higher Education*, 33, 2-3.
- Knight, J., & De Wit, H.(Eds.).(1995). Internationalization of higher education in Asia Pacific countries. *European Association for International Education*.
- Krause, K. L., & Coates, H.(2008). Students' Engagement in First-Year University. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 33(5), 493-505.
- Kuh, G. D., Kinzie, J., Buckley, J. A., Bridges, B. K., & Hayek, J. C.(2006). What Matters to Student Success: A Review of the Literature. *Commissioned Report for the National Symposium on Postsecondary Student Success: Spearheading a Dialog on Student Success*.
- Kuzu, O. H. (2021), Student clubs at universities: a content analysis on diversity. *Journal of Qualitative Research in Education*, 27, 52-73. doi:10.14689/enad.27.4.
- Latifi, Meysam, & Zohourian Aboutorabi, Meysam. (2015). Developing a model for evaluating public culture indicators in universities. *Iranian Cultural Research*, 8(1), 47-70. [in Persian].
- Leidner, D. E. (2010). Globalization, culture, and information: Towards global knowledge transparency. *The Journal of Strategic Information Systems*, 19(2), 69-77. doi:10.1016/j.jsis.2010.02.006.
- Liu, Z., Hossain, L., & Kwok, L.(2015). Cultural festivals as a vehicle for international student engagement. *Journal of Studies in International Education*, 19(1), 30-47.
- Masland, A. T.(1985). Organizational Culture in the Study of Higher Education. *The Review of Higher Education*, 8(2), 157-168. doi:10.1353/rhe.1985.0026.
- Milkyas Hailu and Jianhua Wu(2020), The Use of Academic Social Networking Sites in Scholarly Communication, *Scoping Review Data and Information Management*, 5(2), 277-298.
- Morawska-Jancelewicz, J.(2021). The Role of Universities in Social Innovation Within Quadruple/Quintuple Helix Model: Practical Implications from Polish Experience. *Journal of the Knowledge Economy*. doi:10.1007/s13132-021-00804-y
- Mousakhani, Morteza, Haghkhah, Davood, & Hassanzadeh, Roghieh. (2009). Presenting a conceptual framework for evaluating university performance. *Quarterly Journal of Leadership and Educational Management, Islamic Azad University, Garmsar Branch*, 3(3), 61-86. [in Persian].
- Mustafa, S. M. S., Wahab, R. A., Radzi, F. A. M., & Hamzah, K. H. J. K.(2020). Participation in and Benefits of Volunteering Activities Among University Students. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 10(14), 31-37..

- Neely, A., Gregory, M. & Platts, K (1995), "Performance measurement system design; a literature review and research agenda". *International Journal of Operations & Production Management*.
- Nistani, M., & Rameshgar, R. (2013). The role of university cultural activities in the cultural development of society. *Cultural Engineering*, 8(76), 146–169. [in Persian].
- Oplatka, I., & Hemsley-Brown, J.(2012). Understanding the Social Impact of Academic-Community Research Collaboration: A Literature Review. *Journal of Social Service Research*, 38(5), 628-641. doi:10.1080/01488376.2012.719682.
- Paavola, K.(2020), The Significance of Training in Employee Engagement Case Study of a Consulting Firm.
- Palizban, M. (2011). An examination of students' willingness to participate in political activities and the factors affecting it. *Siasat Quarterly*, 41(2), 33–49. [in Persian].
- Pascarella, E. T., & Terenzini, P. T.(2005). How college affects students: A third decade of research(Vol. 2). *Jossey-Bass*.
- Perkmann, M., & Walsh, K.(2009). The Two Faces of Collaboration: Impacts of University-Industry Relations on Public Research. *Industrial and Corporate Change*, 18(6), 1033-1065.
- Phongsirikul, M., & Thongrin, S.(2019). Developing Intercultural Awareness in ELT: Students' Attitudes toward their Intercultural Learning Experience. *REFlections*, 26(1), 78–114.
- Pizzutilo, F., & Venezia, E.(2021). On the maturity of social responsibility and sustainability integration in higher education institutions: Descriptive criteria and conceptual framework. *The International Journal of Management Education*, 19(3), 100515. doi:10.1016/j.ijme.2021.100515.
- Power, D., & Malmberg, A.(2008). The contribution of universities to innovation and economic development: in what sense a regional problem? *Cambridge Journal of Regions, Economy and Society*, 1(2), 233–245. doi:10.1093/cjres/rsn006.
- Pugh, R., Lamine, W., Jack, S., & Hamilton, E.(2018). The entrepreneurial university and the region: what role for entrepreneurship departments? *European Planning Studies*, 26(9), 1835–1855. doi:10.1080/09654313.2018.1447551.
- Rezapournasrabad, R. (2017). Criteria of validity and reliability in qualitative research. *Qualitative Research in Health Sciences*, 6(4), 493–499. [in Persian].
- Salamzadeh, Y. , Adeyemi Sangosanya, T., Salamzadeh A., & Braga, V. (2022), Entrepreneurial universities and social capital: The moderating role of entrepreneurial intention in the Malaysian context, About the journal. *The International Journal of Management Education*, <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2022.100609>.
- Salmi, J. (2017). The Challenge of Establishing World-Class Universities. The World Bank. DOI:10.1596/978-0-8213-7865-6.
- Serafini Gonçalves, P. , Morais de Moura, J., Rodrigues de Almeida, M., Júlio F., & Dantas de, R. (2022), Sustainable Development Goals in Higher Education Institutions: A systematic literature review, *Journal of Cleaner Production*, doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.133473
- Shraw, G. (2006) Knowledge: structures and processes. In P. A. Alexander and P. H. Winne (Eds) *Handbook of Educational Psychology (Mahwah, NJ, Lawrence Erlbaum)*, 245–264.
- Unesco (2009). Investing in Cultural Diversity and Intercultural Dialogue. *Paris: Unesco Publishing*.
- Williams, P. L., & Webb, C. (1994). The Delphi technique: a methodological discussion. *Journal of Advanced Nursing*, 19(1), 180–186. doi:10.1111/j.1365-2648.1994.tb01066.x.
- Williamson HJ, Young BR, Murray N, Burton DL, Levin BL, Massey OT, Baldwin JA.(2016), Community-University Partnerships for Research and Practice: Application of an Interactive and Contextual Model of Collaboration. *J High Educ Outreach Engagem*. 20(2):55-84.
- Yarmohammadian, M., Shahtalebi, S., Fouladvand, M., & Shahtalebi, B. (2014). Presenting a model for evaluating university performance: A case study of Islamic Azad University, Khorasgan Branch. *A New Approach in Educational Management*, 6(2), 121–143. [in Persian].

- Yemeni Dozi Sorkhabi, M. (2001). An introduction to the study of university system performance. *Tehran: Shahid Beheshti University Press*. [in Persian].
- Zolfagharzadeh, M., Amiri, A. N., & Zarei Matin, H. (2011). Discovering “university culture”: A theoretical and typological analysis of studies on university culture. *Strategic Management Thought*, 5(9), 45–97. [in Persian].